

DIARI DE SESSIONS DEL PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS

Número 48

I Legislatura

Any 1985

Presidència de l'Exm. Sr. Antoni Cirerol i Thomàs

Sessió celebrada el dia 20 de Novembre de l'any 1985
a les 17 hores

Lloc de celebració: Seu del Parlament

SUMARI

I.—Preguntes.

- 1) R.G.E. núm. 953/85, presentada pel Diputat Sr. Bartomeu Ferrer Mari, amb la formulació següent:
«Pensa la Conselleria de Sanitat i Seguretat Social dotar d'una plaça de menescal a l'illa de Formentera?»
- 2) R.G.E. núm. 968/85, presentada pel Diputat Sr. Joan Nadal Aguirre, amb la formulació següent:
«Ha autoritzat verbalment la Conselleria de Cultura l'actuació a jaciments submarins durant l'any 1985?»
- 3) R.G.E. núm. 969/85, presentada pel Diputat Sr. Joan Nadal Aguirre, amb la formulació següent:
«Quines accions ha pres el Govern de la Comunitat Autònoma per evitar la destrucció del poblament romà existent a Santa Ponsa?»
- 4) R.G.E. núm. 952/85, presentada pel Diputat Sr. Antoni Costa Costa, amb la formulació següent:
«Per quina raó ha donat de baixa dels pressuposts de 1985, les quantitats per a la construcció de tres guarderies?»

II.—Interpellació.

- 1) R.G.E. núm. 890/85, presentada pel Grup Parlamentari Esquerra Nacionalista-PSM, relativa als continguts generals i específics del Fons de Compensació Interterritorial.

III.—Proposicions No de Llei.

- 1) R.G.E. núm. 906/85, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a la celebració d'un debat general sobre la política del Govern de la Comunitat Autònoma.
- 2) R.G.E. núm. 954/85, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a la creació d'un servei per al trasllat de ferits i malalts greus i urgents.

I.—1)

EL SR. PRESIDENT:

Bones tardes. Comença la Sessió. El primer punt de l'Ordre del Dia és el relatiu a Preguntes. Tractarem, en primer lloc, la formulada pel Diputat Sr. Bartomeu Ferrer Mari, que va tenir entrada en el Registre General amb el número 953, i demana en relació, «pensa la Conselleria de Sanitat i Seguretat Social dotar d'una plaça de menescal a l'illa de Formentera?»

Té la paraula el Diputat Sr. Bartomeu Ferrer i Mari.

Decau aquesta pregunta.

I.—2)

Passam a la pregunta següent. 968, presentada pel Diputat Sr. Nadal Aguirre que formula la següent pregunta: «Ha autoritzat verbalment la Conselleria de Cultura l'actuació a jaciments submarins durant l'any 1985?»

Té la paraula el Sr. Joan Nadal Aguirre.

EL SR. NADAL AGUIRRE:

Sr. Conseller de Cultura, ha autoritzat vostè, verbalment, durant aquest estiu la realització per qualque persona de l'excavació de jaciments submarins a la mar de les Illes Balears?

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Conseller.

EL SR. GILET GIRART:

Gràcies, Sr. President. Sr. Nadal, verbalment no s'ha autoritzat cap excavació submarina a la mar.

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Diputat.

EL SR. NADAL AGUIRRE:

Sr. Conseller, no és cert que per intermediació del Senador Ribas de Reina, vostè va concedir aquest estiu una autorització verbal per fer excavacions submarines a una persona coneguda dins els mitjans, diguem, d'excavacions il·legals a les Illes, perquè pogués fer excavacions a qualsevol indret de les Illes Balears, excavacions submarines?

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Conseller.

EL SR. GILET GIRART:

Gràcies, Sr. President. Sr. Nadal, li reiter que verbalment aquest Conseller no ha concedit cap autorització per fer excavacions submarines.

I.—3)

EL SR. PRESIDENT:

Passam a la pregunta següent, que és la que formula el mateix Diputat, Sr. Joan Nadal Aguirre, amb el número 969 del Registre General, que demana quines accions ha pres el Govern de la Comunitat Autònoma per evitar la destrucció del poblat romà existent a Santa Ponça.

Té la paraula el Diputat Sr. Joan Nadal Aguirre.

EL SR. NADAL AGUIRRE:

Sr. Conseller, el mes d'octubre ens vàrem assabentar de la destrucció d'unes restes arqueològiques a Santa Ponça, unes restes arqueològiques importants, que estaven catalogades i controlades, almenys, això es deia i això es coneixia, controlades per la Conselleria de Cultura. Aquestes restes arqueològiques es varen destruir, i nosaltres voldríem saber quina ha estat l'actuació de la Conselleria a rel d'aquesta destrucció, perquè la Conselleria, amb els fons que té d'acció urgent, no va prendre mesures amb anterioritat. i voldríem saber si després d'aquesta destrucció la Conselleria ha iniciat algun expedient contra les persones que varen destruir aquestes restes arqueològiques.

EL SR. PRESIDENT:

Vol contestar, Sr. Conseller?

EL SR. GILET GIRART:

Sí, gràcies, Sr. President. Sr. Nadal, efectivament, dia 18 d'octubre passat es varen tenir notícies que en el solar anomenat, o en els terrenys anomenats Son Mesquida, s'havia produït una destrossa que afectava greument les restes arqueològiques d'aquesta excavació. El mateix dia 18 va sortir un escrit cap a l'Ajuntament de Calvià, perquè s'informàs sobre la legalitat d'aquestes obres, comprovat per comunicació telefònica de l'Ajuntament de Calvià el valor del poblat, el mateix dia 23 va sortir un telegrama de suspensió, de paralització de les obres, per, dia 30 d'octubre, signar un document entre la companyia promotora i la casa directora de l'excavació, Sra. Margalida Orfila, allà on es va arribar a un acord, en què l'empresa es compromet a passar als serveis d'aquesta dita senyora el seu personal perquè pugui dur a terme les labors arqueològiques possibles en el solar. És a dir, consolidació dels vestigis subsistents i pagament minuciós de totes les terres remogudes, igualment l'empresa es compromet a respectar, tancar i donar la vigilància que pertoca dins l'àrea construïda al jaciment arqueològic de Sa Mesquida.

Per part de la Comissió de Patrimoni Històrico-Artístic de Mallorca, en reunió de dia 31 d'octubre passat, es va transmetre informe favorable al Conseller sobre aquest dit pla.

Res més i moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Diputat,

EL SR. NADAL AGUIRRE:

Sr. Conseller, o sigui que després de la destrucció d'un poblat romà a Santa Ponça, poblat que estava catalogat per la Conselleria, després d'aquesta destrucció completament il·legal, sense llicència urbanística de cap tipus, sense autorització de la Conselleria, després d'aquesta destrucció, la Conselleria l'únic que fa, en lloc d'obrir expedient, és arribar a un acord perquè el que resta quedi consolidat? O sigui, no ha obert expedient, no ha fet cap expedient sancionador, no ha aplicat la normativa que té en les seves mans i té obligació d'aplicar, com és la Llei de Patrimoni. O sigui, que l'únic que fa és consolidar les destrosses fetes?

EL SR. GILET GIRART:

Gràcies, Sr. President. En absolut, el que fa la Conselleria és precisament salvar les restes que es puguin trobar en aquest aljub romà, precisament això, i s'arriba a un conveni amb l'empresa promotora d'aquestes obres, conveni amb els acords subsegüents, que és aprovat i informat favorablement per la Comissió de Patrimoni Històrico-Artístic. Que no tengués llicència municipal, per la Conselleria d'Educació i Cultura poc efecte té, que seria, en tot cas, una irresponsabilitat de l'Ajuntament de Calvià, que és el que té les competències en matèria de llicències d'obres.

Res més i moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies Sr. Conseller i Sr. Diputat.

I.—4)

Per últim, el Diputat Sr. Antoni Costa i Costa formula la següent pregunta: «Per quina raó ha donat de baixa del Pressupost de 1985 les quantitats per a la construcció de tres guarderies?»

Té la paraula el Diputat Sr. Antoni Costa i Costa.

EL SR. COSTA COSTA:

Sí gràcies, Sr. President. Només per saber quines han estat les raons que han dut al Govern de la Comunitat Autònoma a donar de baixa aquestes quantitats, quan havien assumit l'execució d'aquestes obres dins del Fons de Compensació Interterritorial i saber les raons que l'han dut, ara, a fer unes habilitacions de crèdit que deixen aqueixes quantitats per a altres activitats.

EL SR. PRESIDENT:

Per part del Govern, contesta el Conseller de Sanitat, Sr. Gabriel Oliver.

EL SR. OLIVER CAPÓ:

Sí, Sr. President. Aquestes tres guarderies infantils estava previst que fossin realitzades l'any 1983 per l'INAS. Amb tot i amb això, l'Institut s'estava retardant, i nosaltres vàrem fer moltes gestions perquè les construís, ja que era el seu pla. De totes formes, com que ens varen dir que era difícil i podria ser que, nos-

altres vàrem fer aquesta previsió, efectivament, en el pressupost del 85. Però, vàrem continuar pressionant i gestionant, i vàrem aconseguir, primer, que el 30 de novembre del 83, ja es va fer la guarderia de Palma o es varen concedir les obres, però, posteriorment, a finals del 84, també es varen dur a subhasta les dues guarderies de Sa Pobla i d'Eivissa, amb la qual cosa vàrem veure que havíem complert, i per la qual cosa vàrem demanar que aquest canvi de pressupost, per dedicar aquests diners a construcció de més centres sanitaris, el Comitè Central d'Inversions Públiques de l'Administració Central ho va creure oportú i va donar permís per a aquest canvi.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Costa,

EL SR. COSTA COSTA:

Gràcies, Sr. Conseller. Bé, per una vegada, crec que no es queixaran de l'Administració Central, perquè els continua deixant els fons que anaven adjudicats a aquestes guarderies, de totes maneres, jo trob que la Comunitat Autònoma, em pens que ha posat problemes per a la construcció d'aquestes guarderies, ja que no volien fer el manteniment de les mateixes, i el que lamentàvem molt és que per una falta d'interès, per dir-ho d'alguna manera, del Govern de la Comunitat Autònoma, aquestes guarderies quedassin sense construir.

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Conseller.

EL SR. OLIVER CAPÓ:

Sí. No, perdoni, interès n'hem tengut més que no l'Administració Central. La d'Eivissa i la de Sa Pobla estan subhastades l'11 del 84, i encara no s'han posat en marxa. Ara, nosaltres no tenim per què rebre res sense dotació suficient, és el Govern Central que les ha de dotar, naturalment, i no l'admetrem, perquè no consta així en el Decret de Transferència, mentre no estigui dotada.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Conseller; moltes gràcies, Sr. Diputat.

II.—1)

Passam al punt següent, que és el relatiu a Interpellacions. Tractarem la relativa al contingut general i específic del Fons de Compensació Interterritorial, que formula el Grup Parlamentari Esquerra Nacionalista-PSM.

Secretària vol procedir a la lectura de la Interpel·lació, per favor?

LA SRA. ENSEÑAT ENSEÑAT:

«Donada la importància per a l'Autonomia de les Illes Balears de la finançació de projectes a càrrec del Fons de Compensació Interterritorial, i havent-se presentat a la Comissió d'Economia, Hisenda i Pressuposts d'aquest Parlament l'estat d'execució de les partides del Fons de Compensació Interterritorial de 1984, a 31 de desembre, el Grup Parlamentari Esquerra Nacionalista-PSM presenta la següent Interpel·lació al Go-

vern de la Comunitat Autònoma, referida als continguts generals i específics del Fons de Compensació Interterritorial:

Quina és la filosofia i la pràctica del Govern de la Comunitat Autònoma a l'hora de presentar els projectes i a l'hora d'avaluar el grau d'execució de les partides per Conselleries del Fons de Compensació Interterritorial, tenint en compte el crèdit inicial, el crèdit disposat i el crèdit no disposat?»

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Secretària.

Té la paraula el Diputat Sr. Sebastià Serra Busquets.

Disposa, Sr. Diputat, d'un temps de quinze minuts.

EL SR. SERRA BUSQUETS:

Gràcies, Sr. President. Sres. i Srs. Diputats. Fa aproximadament un any, crec que el farà d'aquí uns dies, en aquesta Cambra ja es va debatre una Interpellació, em sembla que, en aquella ocasió, era del Grup Socialista, abans ja n'hi havia hagut una altra del Grup Esquerra Nacionalista-PSM, sobre la temàtica del Fons de Compensació Interterritorial. Creim, Esquerra Nacionalista-PSM, que un dels temes bàsics a l'hora de parlar d'inversions, a l'hora de parlar de diners, paraula molt clara i molt planera és el Fons de Compensació Interterritorial. Per a l'any 84, del Fons de Compensació Interterritorial dels Pressuposts Generals de l'Estat passen a la Comunitat Autònoma, 1.256'8 milions de pessetes, que sumats als 958 que l'Estat pot invertir en aquest mateix tipus de partida pressupostària, sumen 2.214'8 milions d'inversions a les Illes Balears, per part del Govern Autònom, 1.256'8, del Govern de l'Estat 958, i, al mateix temps, hem de dir que el Govern Autònom té el deure d'informar de quinà inversió fa i com la fa el Govern de l'Estat, a més de la seva pròpia inversió.

Hem de dir que les dues vegades que s'ha discutit en aquest Parlament aquest tema, ha estat un diàleg un tant absurd, segons el nostre Grup Parlamentari, ja que no ens hem entès, no ens hem volgut entendre, no ens hem volgut escoltar. Sempre, els diversos Grups Parlamentaris que hem dut aquest tema a debat, hem dit més o menys el mateix, hem parlat d'una filosofia que és molt senzilla i molt clara: la necessitat que les inversions que es puguin realitzar es realitzin, amb el màxim de rapidesa, de celeritat i, al mateix temps, que aquestes inversions estiguin subjectes a un debat públic en aquest Parlament i a una planificació, Conselleria per Conselleria, i Govern Autònom en la seva globalitat. Però aquests dos objectius que Esquerra Nacionalista-PSM va reclamar fa més d'un any i mig no els hem tenguts a cap moment, ens hem hagut de conformar amb una sèrie de notícies, amb una sèrie d'informacions, que el Govern ens ha anat passant, informacions que hem estudiat detingudament, les de l'any 83 varen donar lloc a les Interpellacions que es varen presentar fa un any, i, en aquests moments, hem estat en condicions de dur a aquest Plenari una Interpellació respecte dels diners de l'any 84, 1.256'8 milions de pessetes, perquè pensam que amb els papers, amb les informacions que ens ha fet arribar el Govern de la Comunitat Autònoma hi ha una sèrie de punts que no queden clars, i, sobretot, no queden clars dos principis: un és la planificació, i un altre és el debat, i, sobretot, no queda clar que quan parlem de planifi-

cació evidentment volem dir que s'ha de fer via, s'ha de gastar en un sentit determinat i que, lògicament, si reclamam de l'Estat Central, del Govern Central, centralista moltes vegades, reclamam més, cosa que Esquerra Nacionalista-PSM sempre ha defensat fins ara, ho hem de fer tenint clar quins objectius tenim, quins objectius tenim, per què, i, sobretot, si hi ha una filosofia, si hi ha una pràctica política que sigui justa, que sigui equilibrada i que sigui racional.

Evidentment, la Llei de dia 31 de març de l'any 1984, sobre el Fons de Compensació Interterritorial, parla molt clarament de desequilibris econòmics, de solidaritat i de distribució més justa de la renda i de la riquesa. També es parla de coordinació amb l'Estat, i, evidentment, es parteix d'una altra llei preexistent, Llei Orgànica de Finançació a les Comunitats Autònomes i també d'un objectiu que no hem vist complert a aquesta Comunitat Autònoma, que és de disposar d'un programa de Desenvolupament Econòmic Regional. Evidentment, fa un any, ja vàrem debatre en aquest Parlament compliments o incompliments d'aquesta Llei Marc, llei estatal, del Butlletí Oficial de dia 3 d'abril de l'any 84, i Esquerra Nacionalista-PSM, avui no té cap interès a fer cap disquisició jurídica sobre la naturalesa d'aquesta llei, la seva filosofia i el seu compliment o no pel Govern Autònom, pel Govern Central o per altres Comunitats Autònomes. Evidentment, no volem entrar en aquesta qüestió. Però sí volem entrar en la filosofia i la pràctica del Decret 20 de 1984, del Govern d'aquesta Comunitat Autònoma, aquest Decret 20 de 1984, del Govern de la Comunitat Autònoma, titulat Normes de realització d'inversions del Fons de Compensació Interterritorial, sí que pensam que fixen una adequació a la Llei Estatal, més una filosofia i una pràctica del Govern de la Comunitat Autònoma a l'hora d'abordar un problema que per a nosaltres és capital dins l'Autonomia, que és el de les inversions públiques.

Idò bé, Sres. i Srs. Diputats, Esquerra Nacionalista avui vol incidir un poc dins aquest Decret, vol incidir un poc dins el que nosaltres entenem com un conjunt de no compliments del propi Decret que ha fet el Govern, però, insistisc, que tampoc no hi haurà, per part nostra, un debat jurídic, que pensam que ja s'ha tengut i que pensam que hi ha altres moments, altres instàncies, altres debats per tenir-lo. Però nosaltres, més que entrar en aquestes qüestions jurídiques, que ja deim d'entrada, que creim que molts d'objectius d'aquests que es fixen en aquest Decret, repetim, Decret important fet per vostès, senyors del Govern, l'any 84, són més bé qüestions que nosaltres volem plantejar-los en aquesta Interpellació de tipus concret. Volem insistir, per tant, que els demanam en aquesta Interpellació, clarament, que vostès ens expliquin en aquest Plenari, ens expliquin amb claredat una sèrie de coses que no veim clares d'aquestes impressions del sistema que vostès segueixen amb les inversions, etc.

Per això, anirem concretant molt, al màxim, les qüestions que Esquerra Nacionalista veu prioritàries.

Senyors del Govern, vostès disposaren, disposen de 32 milions per a un capítol que es diu oficines i mòduls turístics, d'aquestes 32 milions diuen que han disposat de 28 milions i busques, que els resten 3 milions i busques. Nosaltres ens demanam, molt concretament, quina planificació hi ha hagut per a aquests mòduls, per a aquestes oficines turístiques. Es parla de 32 zones d'oficines turístiques, de 32 zones on hi ha d'haver mòduls i, evidentment, nosaltres hem volgut analitzar, molt

detingudament, molt, on és que hi ha mòduls d'informació turística, de turisme, oficines, etc., i ens hem trobat amb la següent distribució: Cala d'Or, Santa Eulàlia, Cala Millor, Santa Margalida, Sant Antoni, Sant Llorenç, Ses Salines, Alcúdia i Manacor. Evidentment, Esquerra Nacionalista-PSM quan ha vist aquesta distribució geogràfica, d'aquesta important, insuficient però important, inversió en oficines i mòduls turístics, ens han sorprès tota una sèrie de coses. Primer, ens ha sorprès que l'illa de Menorca no hi fos present, que l'illa de Formentera no hi fos present, i ens ha continuat sorprenent la distribució geogràfica dins l'illa de Mallorca i, en part, dins l'illa d'Eivissa. Però, més ens ha sorprès, a part d'aquesta qüestió primera, primitiva, més ens ha sorprès saber que dins aquest concepte d'oficines i mòduls turístics s'hi han inclòs conceptes com puguin ser una petita oficina per a la Policia Municipal de qualque municipi i altres qüestions que per a nosaltres, evidentment, no formen part del que entendríem per oficines i mòduls d'informació turística oberts al públic. I volem afegir un dubte, i per això presentem aquesta Interpel·lació, que volem que sigui el més concreta possible per aclarir la pràctica i la filosofia d'aquest Govern a l'hora d'abordar el Fons de Compensació Interterritorial, que és la següent: quants de mòduls, quantes oficines turístiques s'han obert dins el 84, dins el 85, quantes funcionen? I això és un tema que, per molt que hem anat a veure expedients, i per molt que ens hem passejat per una sèrie de municipis d'aquestes illes, no hem aconseguit saber-ho. Però tornem a la distribució geogràfica, i no volem tenir cap tipus de mala intenció, però es fixin bé, Sres. i Srs. Diputats: Cala d'Or, Santa Eulàlia, Cala Millor, Santa Margalida, Sant Antoni, Sant Llorenç, Ses Salines, Alcúdia i Manacor. I curiosament coincideix amb una sèrie de branques de la Patronal Turística d'aquestes illes, i coincideix amb una sèrie de llocs, molt determinats i molt concrets, a nosaltres ens pareix molt bé que el Govern Autònom s'entengui, tenguí convenis, participi d'una política de Patronal Turística, és molt necessària la promoció turística, l'adequació de la infraestructura turística, però ens trobam que hi ha zones marginades, illes marginades i sectors de la mateixa Patronal marginats, i que només obeeix a uns quants subsectors de la pròpia Patronal i a una sèrie de municipis amb una sèrie d'interessos molt determinats. Per tant, creim que quan parlem de Fons de Compensació Interterritorial, és per aquí que ho hem d'abordar, i després, a més a més, ens plantejam amb molta claredat un problema, i també els interpel·lam en aquest sentit, quina anàlisi de rendabilitat ha fet el Govern de les inversions a càrrec del Fons de Compensació Interterritorial? Quan parlem d'inversions hem de saber la rendabilitat quina és, no podem, de cap de les maneres, parlar d'inversions com si es tractàs d'anar repartint diners per aquí i per allà, sense un tipus de pla determinat, i en aquest sentit de la manca d'informació, i crec que de la manca d'estudi, concret, de la rendabilitat, hem de dir que ens estranya que en aquest Parlament encara no s'hagi presentat, per part del Govern, de l'Executiu, quin és el Pla d'Inversions que té durant els quatre anys del seu mandat, Conselleria per Conselleria, que això és una cosa que no és només del Pla Econòmic Regional, sinó que és una qüestió molt globalitzadora.

Però volem continuar amb un parell d'exemples un pòc concrets i volem entrar a una altra Conselleria, molt concretament, i no és per qüestió especial de cap

tipus de política estranya, sinó una cosa molt concreta, Conselleria d'Interior, cases consistorials, 40 milions de pessetes, crèdit disposat 31 milions, pagats 8'5, pendent de pagament 22'5, quasi 23, no disposat, 9 milions. Hem sabut, en la nostra anàlisi i el nostre treball, que aquests 31 milions que han disposat dels 40 han estat per arreglar cases consistorials. Bé, molt laudatori l'intent per part del Govern d'arreglar cases consistorials, certament hi ha molts d'ajuntaments d'aquestes Illes que tenen les cases consistorials amb molt males condicions, amb molt mala disposició, però, Sres. i Srs. Diputats, senyors del Govern, quina convocatòria pública hi ha hagut perquè els ajuntaments que ho creguessin oportú s'acollissin a unes ajudes per poder arreglar les cases consistorials? Senyors del Govern, com és possible, si vostès han volgut arreglar cases consistorials, l'any 84 els hagin sobrat 9 milions de pessetes? Què és que hi ha ajuntaments en aquestes illes, hi ha molts d'ajuntaments als quals ja no interessa acollir-se a uns diners d'inversió directa, per poder arreglar o per poder fer cases consistorials? I no voldríem ser massa mal intencionats, però demanam que avui ens aclareixin quins són els ajuntaments que han arreglat o han fet cases consistorials, perquè hem sentit a dir, i voldríem que no fos ver, no hem anat a la Conselleria d'Interior a demanar els expedients, suposam que ho podem fer, però no voldríem creure el que s'ha dit qualque vegada, que obeeix a un mapa electoral, que gairebé tots els ajuntaments als quals s'ha ajudat són ajuntaments amb majoria de Coalició Popular. Això és una qüestió que no voldríem pensar, que no voldríem creure, i per això els la plantejam amb tota claredat i amb tota sinceritat. Per tant, d'aquest segon concepte del Fons de Compensació Interterritorial els demanam un aclariment, un aclariment avui, en aquest debat parlamentari, i, evidentment, Esquerra Nacionalista-PSM, segons com vagi aquest debat, farà la Moció subsegüent, i la farem el més concreta possible, perquè creim que és molt seriós parlar de la inversió en aquestes illes, que, insistim, que creim que és insuficient i creim que el Govern Central no ha estat correcte amb el tractament dels diners que envia a les Balears, però també som molt escrupolosos de com es gasten aquests diners a les Balears.

I posarem un tercer exemple, i el tercer exemple és el del Capítol de la Conselleria de Sanitat i Serveis Socials, Capítols de Serveis a la Tercera Edat, 30 milions de pessetes, gastats, quasi 23, i no disposats, 7. Hem analitzat de quins serveis es tracta, i tots els ajuntaments són de Coalició Popular, en majoria, manco un, si no ens hem equivocat, per això també voldríem que avui s'aclarís aquesta qüestió, a veure si això és així o no és així, i creim que és una gran oportunitat, perquè hi ha el Govern i hi són tots els Grups Parlamentaris presents, i creim que seria bo que avui aclaríssim aquestes qüestions, i véssim, d'una vegada per totes, com van. Nosaltres no ho volíem creure, i ho vàrem dir una vegada, aquest mateix Diputat ho va dir, que hi havia sopars per Mallorca, per aquí i per allà, i amb el Sr. Conseller vàrem discutir si hi havia hagut sopars, si no n'hi havia haguts, etc., damunt residències de tercera edat, locals de tercera edat, etc., com tampoc no hem volgut fer cas a una gran polèmica que hi ha hagut damunt centres de tercera edat, perquè creim que la política de tercera edat és molt important, però sí demanam, senyors del Govern, i veig que el llum vermell està encès, i em queden molts de

papers i moltes xifres i moltes coses, sí els demanam no només que facin canvis en el Fons de Compensació Interterritorial d'una partida a una altra, particularment ens sap greu que, per exemple, Agricultura no hagi pogut intervenir amb regius o que no hagi invertit amb indústries agrícoles, ens sap greu, però és un tema que suposam que s'anirà arreglant l'any 85. També veim que hi ha problemes quan vostès canvien d'una partida pressupostària a una altra, i això que la legislació de l'Estat Central, del Govern Central és prou complexa, però, en definitiva, ho entenem, com també entenem perfectament aquesta política de carreteres, de vegades un poc desafortada, però de carreteres, perquè creim que la infraestructura no és vàlida. Però els demanam, i el temps ha acabat i sí, en tot cas, pot ser a la rèplica continuarem, sí que els demanam que ens aclaresquin totes aquestes coses concretes de les quals hem tengut temps de parlar, com puguin ser cases consistorials, centres de tercera edat i aquestes oficines i mòduls turístics que són partides pressupostàries, no massa grosses, tampoc no és que signifiquin tanta cosa, però creim que són molt significatives, perquè les coses es puguin fer bé i perquè es vegi que la inversió que fa el Govern Autònom és seriosa, i que el control parlamentari existeix.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat.

Té la paraula el Conseller d'Economia, Hisenda i Pressuposts, Sr. Cristòfol Soler.

Disposa, Sr. Conseller, de quinze minuts.

EL SR. SOLER CLADERA:

Sr. President. Senyores i senyors.

S'intenta fer aquí, en aquests moments, un debat allà on es vol entrar en la política d'inversions de la Comunitat Autònoma, però només en un caire concret, en un punt concret: el Fons de Compensació. Jo, amb això, el primer que li hauria de dir, és la quarta vegada, no la segona, és la quarta vegada, perquè cada vegada que hi ha presentació de pressuposts en aquest Parlament, surt una esmena per tal que es debati, abans, el que va del Fons o el que no va del Fons. El Govern entén, i així ho hem manifestat les vegades que ha fet falta dins aquesta Cambra, que la política d'inversions s'ha de discutir globalment en el moment de venir la globalitat de les inversions, incloses dins el Pressupost General de la Comunitat, i cada vegada que hi ha hagut una discussió sobre els Pressuposts Generals de la Comunitat Autònoma no han volgut entrar, vostès no han volgut entrar en les discussions sobre les inversions relacionades amb el Fons de Compensació, ha estat perquè no han volgut.

Informació. En aquest tema li he de dir, vostè mateix n'és conscient, que per part de la Conselleria d'Economia i Hisenda, s'ha remès periòdicament el grau d'execució del Fons de Compensació a la Comissió d'Economia i Hisenda d'aquest Parlament, la part nostra, la part de la Comunitat Autònoma, la part de l'Administració Central, fins fa poc temps, no s'ha rebut, i tan aviat com s'ha rebut, s'ha presentat. És a dir, que realment no és un error de la Conselleria d'Economia i Hisenda, sinó que ho és de l'Administració Central, perquè no ens envia les dades quan toca.

Entrant un poc, en principi, dins els punts que feia menció vostè a la Interpellació, a la Interpellació

escrita, llavors intentaré contestar-li els que ha afegit després, perquè pràcticament hem circumscribit el tema a una Interpellació sobre la política de les oficines de promoció turística o sobre la política d'adequació de cases consistorials, no el sentit general, que vostès feien menció a la Interpellació.

Quin és el mecanisme, quin és el procediment que se segueix per part de la Comunitat Autònoma, per part del Govern de la Comunitat Autònoma a l'hora d'elaborar el Fons de Compensació Interterritorial de cada any. Parlarem del 84 i del 85, i especificarem també el cas del que ha estat el 86. Cada Conselleria, en el moment d'iniciar la confecció de pressuposts, redacta el seu programa d'inversions globals, previst pel Pressupost que s'està confeccionant en aquests moments. Aquest programa d'inversions globals, incloent el que llavors anirà a través del Fons o el que no anirà a través del Fons, sinó que anirà per altres vies de finançació que no són el Fons de Compensació, com són l'endeutament o el mateix esforç que fa la Comunitat Autònoma en lliberà diners de capítol 2 per passar-los a capítol 6. És a dir, s'elabora tot un programa d'inversions per part de les Conselleries, que llavors passa a Consell de Govern. Una vegada donat el vist-i-plau pel Consell de Govern a aquest programa d'inversions a incloure dins el pressupost de l'exercici que es pressuposta, es reuneix el Comitè d'Inversions Públiques de la Comunitat Autònoma, i el Comitè d'Inversions Públiques de la Comunitat Autònoma, d'entre aquests projectes concrets o programes concrets que hi ha prevists, selecciona els que inclourà dins el Fons de Compensació, en base a dos criteris, en primer lloc, la possibilitat de dur-los a terme en el període de dos anys, que és un dels requisits bàsics del Fons de Compensació, i, en segon lloc, un criteri que en aquests moments ja no s'utilitza, però que es va utilitzar dins el 84 i el 85, seguint un poc el criteri, un criteri un poc especial, però que no és un criteri que elaborem nosaltres, sinó que ens ve elaborat, de la participació que té cada Ministeri a l'hora de dotar la quantitat del Fons de Compensació, perquè en lloc d'emprar el sistema de fer una bossa global de diners que aniran destinats al Fons de Compensació a repartir, llavors, entre les Comunitats Autònomes, el que es fa és, per un procediment molt especial, cada Ministeri aporta una quantitat concreta en relació al volum de transferències que s'ha produït dins el Ministeri en concret. Una vegada seleccionats, en base a aquests dos criteris, els projectes en concret, una delegació del Comitè d'Inversions Públiques de la Comunitat Autònoma proposa al Comitè d'Inversions Públiques de l'Administració Central els projectes a incloure dins la Llei de Pressuposts de l'Estat i, per tant, sometent a aprovació, i, al mateix temps, aquests projectes vénen aquí, inclosos dins el Pressupost de la Comunitat Autònoma per ser discutits en aquest Parlament, quan es discuteixin els Pressuposts de la Comunitat Autònoma. Perquè són una part més de la inversió, hem de tenir en compte que si contemplam les xifres d'inversió que han vingut al Pressupost de l'any 84 i de l'any 85, d'aquesta Comunitat Autònoma, a través del Fons de Compensació, únicament s'ha vingut finançant de l'ordre del 20 al 30 % de la inversió global.

Això era així fins el 85, el procediment canvia radicalment dins el 86. Perquè la xifra del Fons, en relació al volum de transferències que té la Comunitat, queda cada vegada més petita, i dins el 86 pràctica-

ment l'únic projecte o l'únic programa que la Comunitat inclou voluntàriament o per decisió pròpia dins el Fons de Compensació són 150 milions de pessetes per dur a terme instal·lacions portuàries, perquè la resta ve condicionada, en primer lloc, pel conveni de carreteres com a conseqüència de l'assumpció de competències en matèria de carreteres, pel conveni de l'AES en matèria de vivenda, per l'abastiment, això suposa 1.060 milions de pessetes, i, endemés, uns compromisos relacionats amb l'assumpció de la competència d'IRYDA, que obliguen la Comunitat Autònoma a presupostar dins el Fons de Compensació 94'4 milions, és a dir, que el grau de disponibilitat que té la Comunitat Autònoma dins el 86 és només de 150 milions.

No entraré a especificar-li de quins conceptes, que era un aclariment que em demanava en la Interp·l·lació, i crec que si no me la fa, és perquè el tema ha quedat suficientment aclarit en Comissió, què és el que entenem nosaltres per crèdit inicial, crèdit disposat, crèdit no disposat, etc., i també el canvi que s'ha fet dins el 86, de la terminologia per acord amb l'Administració Central, allà on s'abandona aquesta terminologia de crèdit inicial, crèdit disposat i crèdit no disposat, per passar a una que sigui homogènia per part de totes les Comunitats Autònomes, allà on passam a crèdit inicial compromissos de despesa, obligacions reconegudes, etc.

Ens deia vostè que es queixaven del grau de celeritat quant a dur a terme les inversions de la Comunitat Autònoma, incloses dins el Fons de Compensació. Jo li puc donar la dada, és una dada que s'ha manejat altres vegades en Comissió, que del Fons de Compensació del 84, a 30 de juny del 85, tenint en compte que el període d'execució del Fons són dos anys, es du executat el 70'05 %, i del Fons de Compensació del 85, es du executat, el juny del 85, el 44'55 %. Si anam a mirar dins el 85 el que suposen els remanents de l'any 84 més el mateix Fons del 85, això ens dona un grau d'execució de 49'22 %, que si vostè el compara amb el grau d'execució que tenen els trams del Fons que administra l'Estat, que gestiona l'Estat, hem de dir que té un 42'3 %, segons les dades que ens proporciona la mateixa Administració Central. És a dir, que l'execució de les inversions de la Comunitat Autònoma, de la part nostra, de la part balear del Fons de Compensació, estan 7 punts per damunt d'aquesta mateixa execució que fa l'Estat d'aquests trams nostres del Fons, realment les comparacions, de vegades, són odioses, però no es pot acusar a aquesta Comunitat de falta de celeritat quant a l'execució del Fons, estam set punts per damunt l'execució que fa l'Administració Central.

Ens deia, en principi, que el Fons hauria d'anar a complir una missió de desequilibris territorials, d'un instrument de solidaritat. És el que nosaltres sempre hem dit, el que passa és que el Fons està contemplat, en aquests moments, a la pràctica, com una altra cosa, com un mecanisme de finançació de la inversió nova, com l'únic mecanisme per finançar la inversió nova i, a partir d'aquí, el marge que pot tenir el Fons de Compensació, sobretot, si anam a mirar dins el 86 al marge que té la Comunitat Autònoma, realment es veu clar i es demostra clar que no serveix per aquesta finalitat que, en principi, el legislador va preveure i, precisament, és un dels punts que en aquests moments que s'està parlant de la modificació, de la remodelació de tot el sistema de finançament autonòmic, és un dels

punts amb el qual tothom, totes les Comunitats Autònomes estam d'acord que el Fons no compleix la finalitat contemplada a la Constitució i contemplada a la mateixa Llei del Fons de Compensació.

Als temes puntuals, pentura s'hagués pogut fer una interpellació o una proposició concreta sobre quina política s'havia dut a l'hora de dur a terme o a l'hora de posar en marxa oficines de promoció turística, vostè mateix ha donat les dades, jo, en relació a aquest tema, el que li puc dir és que s'ha oferit als ajuntaments turístics i s'ha posat en marxa en els ajuntaments que ho han sol·licitat, i que la previsió que té la Comunitat Autònoma és anar obrint això a tots els municipis turístics, allà on es determini que hi ha una necessitat concreta en aquest aspecte. Feia una petita referència a un punt, que jo consider bastant delicat, perquè quan es diuen les coses s'ha de saber, exactament el que es diu, que fins i tot s'havien emprat diners d'aquestes oficines de promoció turística per fer quaters o el que fos per a la policia municipal, això no és ver, això no és ver, el que ha passat és que s'han fet, a segons quins llocs, s'han fet edificis polivalents, allà on en el mateix edifici s'ha ubicat l'oficina d'informació turística, a qualcun la unitat sanitària, i a qualcun s'han ampliat les dependències municipals perquè generalment se sol donar el cas que el nucli allà on radica l'ajuntament, no és el mateix que el nucli turístic i, precisament, aquestes oficines contemplades en aquest aspecte de polivalència, poden dur una funció bastant important a terme, i precisament quan hi ha hagut aquests casos, la Conselleria de Turisme ha aportat la quantitat a través de la seva part del Fons, corresponent al que era propiament l'oficina d'informació turística, la Conselleria de Sanitat, a través de la previsió que té per unitats sanitàries, ha aportat la quantitat corresponent per a la unitat sanitària, i per a l'ampliació de les dependències municipals, el que ha fet la Conselleria d'Interior és aplicar també la quantitat necessària per dur a terme això, fet a un mateix punt i abaratint bastant el cost, ja que no és el mateix el cost d'un edifici polivalent, que si s'haguessin hagut de fer tres edificis.

La Conselleria d'Interior, quant a cases consistorials, la Conselleria d'Interior va fer un conveni tipus, un conveni tipus, aquest conveni tipus s'ha oferit als ajuntaments, i s'han començat a dur a terme a tota una sèrie d'ajuntaments, jo, per exemple, és a dir, vostè ha tret unes dades, jo li puc dir que, per exemple, a Menorca s'han fet convenis, per posar un exemple, amb l'Ajuntament de Maó, amb l'Ajuntament de Villacarlos i amb l'Ajuntament d'Alaior. És a dir que és un exemple més, i això és un procés que està obert i en pròxims anys continuarà funcionant, és a dir, que és un conveni obert, al qual els ajuntaments que els interessa, els ajuntaments que ho sol·liciten es poden acollir a aquest conveni.

I el mateix dir-li quant a Sanitat, en el tema de la Tercera Edat, són convenis que estan oberts a tots els ajuntaments. I això és una política que s'inicia un any concret, amb una sèrie d'ajuntaments, i la previsió és que vagi continuant en futurs exercicis i es vagi complint tot, no ha dit vostè per exemple, no m'ha tret l'exemple de les unitats sanitàries perquè, precisament, ha estat un tema més avançat en aquest aspecte, i vostès mateixos han vist com s'ha anat fent pràcticament a tots els ajuntaments, i aquesta és la línia

que es fa comptes seguir en tot aquest tipus d'inversions.

Moltes gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Conseller.

Sr. Diputat, vol replicar?

Disposa d'un temps de cinc minuts.

EL SR. SERRA BUSQUETS:

Sí, Gràcies, Sr. President. Continuarem en la línia de concreció i contentant al màxim en aquest debat. En primer lloc volem insistir que parlar d'inversió, per a nosaltres, és un tema de política general i concreta transcendental. Per tant, és la quarta vegada que el Sr. Conseller ens remet a la Llei de Pressuposts, i nosaltres volem insistir, Sr. Conseller, no és a la Llei de Pressuposts que s'ha de discutir aquesta qüestió, es pot tractar colateralment, però a la Llei de Pressuposts hi ha molts altres temes. És en Comissió d'Economia, Hisenda i Pressuposts, i és en Plenari que hem de discutir el problema de la inversió.

Tema d'informació, i repetesc, és la quarta vegada, em sembla, que vostè ens remet a la Llei de Pressuposts, a la Llei de Pressuposts, no pateixi, de cada vegada li feim més esmenes, si bé, evidentment, no ens fa cas, però d'alguna manera hem de dir que volem que aquest debat de la política d'inversions es faci en plenari, es faci en Comissions i, sobretot, tenint en compte que hi ha d'haver un programa d'inversions de cada Conselleria i del Govern en el seu conjunt. I el nostre Grup Parlamentari, en prova d'això, és que ja va dir en el seu moment que volíem aquest debat, que el demanàvem, i que hi posaríem tot de la nostra banda, així com a l'estudi i ajuda a l'Executiu a l'hora d'aconseguir més recursos i a l'hora de voler fer un Pla Econòmic Regional.

Informació. La informació damunt l'any 84, del Fons de Compensació Interterritorial, la vàrem rebre dia 2 de maig del 85, una informació molt senzilla, i avui hem rebut la informació del Govern Central, avui matí, molt concretament. Ja sabem, i el Conseller sap, i ho sap clarament, perquè evidentment allà on hi ha la veritat no hi caben dubtes ni coses estranyes, que sabem que els problemes, a vegades, d'informació vénen del Govern Central, evidentment, és clar. Però volem insistir que la informació del Fons de l'any 84, va ser el mes de maig del 85 que ens la va remetre el Govern, i supòs que la degueren rebre el juliol, una cosa així, segons van els tràmits administratius. De totes maneres, en allò que no hi ha hagut una informació clara ha estat amb una cosa que, tècnicament té una paraula o una expressió, que és comptabilitat analítica. És a dir, vostès, senyors del Govern, ens han parlat d'inversions a càrrec al Fons d'una manera global, per Conselleries i en el seu conjunt, però no una comptabilitat analítica que és el que nosaltres entenem que es dedueix de la pròpia Llei del Govern Central i de la pròpia normativa que vostès han fet, creim que la comptabilitat analítica hagués ajudat moltíssim.

Hi ha un parell de temes que volem matisar-los molt, i que vostè no ha contestat. Criteris de selecció seguits i anàlisi de la rendibilitat econòmica i social. Nosaltres creim que les inversions públiques han de ser per disminuir les diferències territorials de renda i de riquesa, i s'han de tenir en compte els sectors econòmics i socials més desfavorits i també aquelles

illes o aquelles zones de cada illa que estan amb més necessitats d'inversió pública. I nosaltres no hem vist, en absolut, que això s'hagi tengut en compte a l'hora de la programació, a l'hora de les inversions realitzades. Se'ns ha parlat que certament l'Administració Central té un ritme més lent, a nosaltres no ens preocupa, el Govern de Madrid no és el nostre Govern, és el Govern de tot l'Estat Espanyol, però evidentment no ens preocupa el ritme ràpid o lent, i no creim que vostès es puguin excusar amb una lentitud del Govern Central, de l'Administració Central, per dir, és que nosaltres feim més via, a nosaltres, aquesta comparació ens pareix bastant ridícula, vostès procurin que aquí les coses es facin bé, i a Madrid que també ho facin el millor possible i punt. Però, aquí sí que hi ha un tema que és molt important: la publicitat de les inversions.

Vostè ens ha dit que la Conselleria d'Interior ha fet convenis tipus amb una sèrie d'ajuntaments, i amb una gran habilitat ens n'ha citat algun de Menorca, concretament dos, que no són del signe de la Coalició Popular, gran habilitat la seva, Sr. Conseller, però ens demanam, i no seria més adequat que hi hagués una convocatòria pública perquè s'acollissin aquells ajuntaments amb més necessitats, d'acord amb un estudi previ i d'acord amb una total transparència? El mateix hem de dir en el tema dels mòduls, oficines turístiques i en el tema de tercera edat, i no això com vostès ho han fet. I no hem entrat a discutir, i vostè ho ha vist, unitats sanitàries locals, té raó, i no ho hem fet per què? Perquè aquest tema el vàrem discutir fa més de dos anys, o més d'un any i mig, i amb el Conseller arribarem a l'acord, crec que va ser un acord unànimе d'aquest Parlament, després d'un llarg debat que hi hauria unitats sanitàries a tots els pobles, i és una cosa de la qual ens alabam, i alabam el Govern que així s'hagi fet. Tampoc no hem entrat en VACUIBAL, per exemple, perquè ens pareix bé la política d'inversions seguida, o amb alguns sectors de la política de carreteres, hauríem d'entrar molt dins Obres Públiques i Urbanisme, però precisament, donada la facilitat i la necessitat d'infraestructura no hi entrem massa, però, senyors i senyores del Govern, la manca de publicitat, el fet que pareix que no han tengut en compte la necessitat d'un debat públic clar damunt les inversions i les diferències territorials de renda i de riquesa, fan que lògicament, si no ho aclareixen en aquest segon torn de rèplica, ens veurem obligats a presentar una Moció per clarificar aquestes qüestions.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat.

Sr. Conseller, té vostè la paraula.

EL SR. SOLER CLADERA:

Sr. President, senyores i senyors. No entenc, comença a ser ja això un diàleg de sords. El Govern fa un programa d'inversió global, aquest programa d'inversió global, una part va finançada amb deute, i l'altra es financia a través dels recursos del Fons de Compensació, etc., i aquest programa d'inversió global, precisament, és el punt clau, el punt central a discutir en el moment d'un debat pressupostari. I en el moment d'un debat pressupostari el que s'ha de fer és analitzar el conjunt global, la globalitat, perdonin per la reiteració, de la política d'inversions que reflecteixen aquells pressuposts concrets, els pressuposts del 84 i

els pressuposts del 85. I això és el que vostès no han volgut fer, han volgut separar sempre el Fons per un costat i la resta de les inversions per l'altre. El Fons, en aquest moment, Sr. Serra, és pràcticament un dels pocs mecanismes, un dels pocs, quasi l'únic que ens ve de l'Administració Central per dur a terme la inversió nova, per tant, en anar a fer un debat pressupostari, anem a examinar aquesta inversió nova i damunt aquest tema anem a discutir els criteris polítics que hi ha dins aquest Pressupost, no vulguem separar una cosa de l'altra. I el Govern sempre ha estat disposat, a cada debat pressupostari, a entrar en el debat mateix de la globalitat de la política d'inversions, analitzant les inversions que fessin falta, si anaven finançades via Fons, si anaven finançades a través d'altres conductes. I, si com a conseqüència d'aquest debat es produïa qualche canvi de postura canviant segons quines inversions, el Govern automàticament feia seu això i feia la conseqüent modificació dins el Fons de Compensació que hagués negociat amb l'Administració Central. A això sempre hem estat disposats, i li torn significar que continuem estant disposats a dur això endavant.

La informació del Fons de Compensació del 84, és un tema que s'ha explicat dins Comissió, en relació al Fons de Compensació del 84, el que ha passat és que el 84 ha estat un any clau, allà on es varen assumir tota una sèrie de competències per part de la Comunitat Autònoma, i vostè mateix sap que s'havia fet la previsió del Fons de Compensació en base a una previsió de transferències que llavors, pel que sigui, no es varen dur a terme, i allò va originar uns constants reajustaments en partides del Fons, que els trams que eren nostres passaven a ser trams de l'Administració Central i trams de l'Administració Central passaven a ser trams nostres, que és una cosa que s'ha explicat dins la Comissió d'Economia i Hisenda, i realment s'ha dut la informació quan s'ha pogut tenir un poc de claredat sobre aquest tema, perquè realment, així com es va planificar el Fons de Compensació de l'any 84, pensant en un calendari concret de transferències que no es va poder complir, que es va complir amb posterioritat però que, en certa manera quan es va confeccionar el Fons es va ser molt optimista en aquest aspecte, llavors això no es va complir i es varen haver de produir tota una sèrie de reajustaments que varen dificultar enormement, fins i tot per la mateixa Conselleria d'Economia i Hisenda, saber què era l'imputable a la Comunitat Autònoma i saber l'imputable a l'Administració Central. Posteriorment es va aclarir, i es va passar a informació al Parlament.

Comptabilitat analítica, nosaltres venim duent, vostè pot comparar la informació que rebem nosaltres del tram de l'Estat i la informació que s'està donant per part de la Comunitat Autònoma. Nosaltres, li he de dir, en primer lloc, que duim informació, comptabilitzant projecte a projecte les despeses que ha originat dins cada partida corresponent, es dona la informació al Parlament a nivell de partida, però és que la que nosaltres rebem, ja no és a nivell de partida, és a nivell de Ministeri, la qual cosa demostra que la comptabilitat analítica, en aquests moments, encara és un objectiu ambiciós, i és una cosa que costa molt de dur a terme, i la Comunitat Autònoma l'està posant en marxa que, almanco, ja baixam al detall de donar el desglossament de les partides, que estam en condicions de donar-lo projecte a projecte, no està previst que es doni pro-

jecte a projecte, però estam en condicions de facilitar aquesta informació al Parlament, i això s'ha de contrastar amb una informació que es rep, per part de l'Administració Central, allà on ens ve Ministeri tal, Ministeri qual, sense saber ni tan sols quines partides concretes són les que s'estan executant en aquest moment.

Celeritat, vostè em deia que no comparàs amb l'Administració Central, jo aquí sí que li vull fer la comparació, per un motiu molt bàsic, i és dur a terme una política d'inversions, dur a terme unes inversions és alguna cosa que costa bastant, costa bastant perquè hi ha d'haver uns organismes per dur a terme la redacció de projectes, hi ha d'haver uns departaments específics a les Conselleries per dur a terme les contratacions, això requereix tota una sèrie de personal especialitzat, i precisament aquest personal ha estat el que s'ha regatejat a l'hora de fer les transferències, i ens hem trobat que, per exemple, en matèria de carreteres, tota la contractació que es feia abans de la transferència a la Comunitat Autònoma es feia des de Madrid i per aconseguir personal per poder dur a terme això, ha estat molt difícil i s'ha hagut d'anar preparant el personal per dur a terme aquestes oficines prèvies que són necessàries per llavor plasmar aquests projectes i per fer empenyer aquesta inversió. Això ha costat bastant, però això en certa manera és un dels mèrits que s'ha de tenir en compte a l'hora de comparar aquests set punts que hi ha de diferència entre el grau d'execució del Fons de Compensació de la Comunitat Autònoma i el de l'Estat, perquè l'Estat, precisament, aquests mecanismes els té, la Comunitat Autònoma els ha hagut d'improvisar, els ha hagut de fer en el moment de les transferències, aquests famosos costs centrals ha costat molta pena venir i no han vingut com havien de venir.

En publicitat, li he de dir que s'han fet uns convenis tipus, convenis tipus que s'han aprovat, tant per unitats sanitàries, tant per oficines de promoció turística, tant per l'acondicionament de cases consistorials, tant pel tema dels cementiris, que s'han aprovats a Consell de Govern, i aquests convenis s'han remesos als Ajuntaments, i els Ajuntaments que ho han sol·licitat s'han acollit a aquests convenis i s'han anat duent a terme, i es continuaran duent a terme, perquè això és una convocatòria oberta, i a mesura que els ajuntaments ho vagin sol·licitant, i tenint en compte les possibilitats pressupostàries, això anirà enviant en aquest sentit.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Conseller.

Volien fixar la seva posició els altres Grups Polítics?

Grup Socialista, Sr. Josep Alfonso.

Té la paraula.

Disposa de cinc minuts, per favor, per fixar la posició.

EL SR. ALFONSO VILLANUEVA:

Sr. President. Sres. i Srs. Diputats. D'entrada, molt curtet, un tema molt puntual. Set punts de diferència, ens ha dit dues vegades el Conseller, sobre la realització. Bé, el Conseller compara dues coses, compara les inversions del Govern Central, a càrrec del Govern Central l'any 85, i compara les inversions de la Comu-

nitat Autònoma l'any 84, en la mateixa data. Els papers que ens ha donat, jo no ..., i coincideixen endemés amb les dades, però és igual. A part que el Govern Central on no realitza aquestes inversions és en Agricultura, fins el juny en aquests moments està al 100 %, i la Comunitat Autònoma en Agricultura, zero, en inversions en Agricultura, zero. Era un tema puntual, i no anava més allà d'un aclariment.

Bé, entrant en el tema, sense cap dubte tornar a parlar aquí del tema del Fons de Compensació Interterritorial, seria tornar a reiterar arguments, un darrera l'altre, que em pareix que és aquesta la quarta vegada que tots, els mateixos protagonistes, sortim en aquesta tribuna per dir més o manco el mateix. De totes maneres, el Sr. Serra ha entrat en uns temes ja més puntuals i més concrets. I m'ha preocupat, perquè jo no sabia de què havia de parlar el Sr. Serra, com és lògic, una acusació velada d'electoralisme amb unes actuacions concretes en el tema del Fons. I m'ha preocupat, perquè, jo no sé si es recorden que a altres debats i debats pressupostaris els havíem dit que aquests tipus d'inversions globalitzades, àmplies, de partides de X, 600 milions de pessetes, es prestaven moltíssim a canalitzar-los cap aquí on convengués per qüestions electorals, que no són reprobables, però que no són lògiques dins l'estat de necessitat d'aquesta Comunitat Autònoma, i és convenient canalitzar-los en funció d'unes necessitats a uns certs moments, i no en funcions de necessitats de la Comunitat Autònoma. Hi ha partides importants, molt serioses, i després hi entraré un poquet sobre aquest tema, i de veres ja li havíem dit a la discussió dels pressuposts que això ens preocupava, i els exemples que ens ha posat el Sr. Serra ens preocupen encara més. Perquè ell ha posat exemples petits, però és que hi ha exemples molt grossos. Hi ha exemples molt grossos d'inversions que any darrera l'altre ens han vingut dient, amb un exemple li ho diré: «Sanejament i abastiment, l'any 84, 249 milions, l'any 85, 100 milions, l'any 86, 500 milions». Així, «abastiment i sanejament» o «sanejament i abastiment». I, de veritat, no hi ha hagut cap projecte que digués «abastiment segons aquest ordre de prioritats», això no ens ho han dit, no ens ho han dit ni ara ni quan ens han passat les liquidacions del Fons, que això és un problema encara més gros.

I, li vull recordar que el tema de prioritats, i a posta, drem proposicions no de llei, interpellacions, mocions, etc., li dèiem dia 15 d'abril, em pareix que era, 15 de març del 84, li dèiem que el que ens interessava, el que volíem saber era clarament, quin ordre de prioritats presentarà, quants de projectes d'inversió, quina inversió té el Govern de la Comunitat Autònoma, quines consignacions aniran en funció d'aquest ordre de prioritats. Moltes promeses i no hi ha hagut cap ordre de prioritats, més endavant, el novembre, parlant del mateix tema, el Conseller Sr. Soler ens deia, no es preocupi, Sr. Alfonso, no es preocupi, és quan més em preocup, quan em diu que no em preocupi, que abans d'acabar juny de l'any següent, tendrem confeccionat el Pla de Desenvolupament Econòmic Regional, se'n recorda? Abans d'acabar juny haurà vingut a aquest Parlament, i vostès coneixeran l'ordre de prioritats, a posta li dic que quan em diu que no em preocupi em preocup molt, perquè en aquests moments estam a mitjans de novembre, ja fa fred, defora, i resulta que ni el Pla de Desenvolupament, ni l'ordre de prioritats, i continuam exactament igual. A l'any 1986,

a les previsions del Fons de Compensació Interterritorial, que ja no importa ens les digui, perquè ja han sortit en els Pressuposts Generals de l'Estat, tornam tenir una partideta, li he dit abans, abastiment i sanejament, 500 milions de pessetes. On aniran aquests 500 milions? Altra vegada serà una petició oberta dels ajuntaments que es complirà en funció que aquests ajuntaments actuïn o no actuïn? No ho sabem, i no ho sabem perquè hi pot haver totes aquestes peticions, o no hi poden ser, i es poden incentivar certes peticions d'aquest abastiment, i això ens preocupa.

I ens preocupa, i el Sr. Serra no ho ha dit, perquè, de vegades llegim premsa, i no li hem de fer sempre cas, però a certes Comunitats Autònomes, regides per la Coalició que governa aquí, els percentatges d'inversió als ajuntaments del mateix signe polític són esgarriadors. A mi m'hagués agradat que el Sr. Serra les hagués dites, però posen els pèls de punta, recomanaria que aquest article fos una anàlisi fet a una Comunitat Autònoma que està en període electoral d'aquesta evolució d'inversions feta pel seu partit o per la seva coalició.

Sr. Soler, jo ja sé que les partides del pressupost són discutibles, però s'està contradint, i m'ho permeti, ha dit exactament que tenen vostès les mans fermades perquè tot està compromès, els 1.200, no sé quants, li puc dir exactament, em pareix que són 1.210 milions d'actuació de la Comunitat Autònoma del Fons de Compensació del 86, estan tots compromesos. I la veritat és que sí, la veritat és que són projectes 85-88, 85-88, tots, hi ha ports, hi ha carreteres, hi ha sanejaments, tots, però vostè també sap que aquests convenis, aquests projectes són decisions del seu Govern, prèvies, però del seu Govern, no del Govern Central, fetes a través d'un conveni, que els convé, perfecte, no hi ha cap problema, si el conveni l'ha fet la Comunitat Autònoma i l'Estat, bé, però aquest Parlament no en té ni idea d'aquest conveni, ni la més petita, i quan ens arribi als Pressuposts, nosaltres li podrem dir, bé, no estam d'acord, per exemple, i no és així, però li podem dir, no estam d'acord amb 500 milions d'abastiment i sanejament, i vostè em dirà o ens dirà, però això seria horrorós, tenim un conveni de 3.000 milions o de 2.000 milions o de 500 milions o de res o està compromès per quatre anys i l'hem de dur, clar que el podem llevar, però vostè mateix ens està dient que pràcticament tenen les mans fermades i no poden llevar res, com quedam? ho podem llevar o no ho podem llevar? Pel que ens ha dit, jo crec que no ho podem llevar, a posta cada vegada es fa més necessari, però més necessari que aquest tema del Fons —sí, Sr. President, un segon, només—, aquest tema del Fons es discuteixi prèviament.

En definitiva, i ja que el President em diu que acabi, i m'encén aquest llumet vermell, li diré que, en aquests moments, a falta de deu dies pràcticament perquè acabi el període ordinari de sessions de l'any 1985, no tenim plantejaments de prioritats, no els tenim, no tenim plans d'inversions globals per programes, no els tenim, no tenim pla de desenvolupament Regional, no el tenim, ni sabem quan el tendrem i, per favor, no em prometi que el tendrem passat demà, perquè llavors em preocuparé molt i, en definitiva, ens dona la raó que les inversions del Fons ja estan decidides, ens sap greu, perquè en qualseuna d'elles no hi estam d'acord.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat.
Per que em demana la paraula?

EL SR. SOLER CLADERA:

Per contradiccions.

EL SR. PRESIDENT:

No, no es presumeix per aquesta Presidència.
El Sr. Joan Verger, té la paraula.
Disposa d'un temps de cinc minuts per fixar la seva posició.

EL SR. VERGER POCOVÍ:

Sí, Sr. President. Sres. i Srs. Diputats. Jo, escoltant els Diputats que han intervengut abans que jo, no he sabut exactament de què tractàvem avui, si de quatre preguntes concretes del Sr. Serra o d'una intervenció del Sr. Alfonso que no tenia res a veure amb la Interpellació d'avui, però, en fi, crec que el debat, avui, se centrava en un tema concret, i dic que crec que tothom s'ha desviat.

Pel que fa referència a la publicitat, que ens ha dit el Sr. Serra, jo crec que això no és ver, fora publicitat s'han fet unitats sanitàries per tots els Ajuntaments o quasi per tots, siguin d'un color polític o de l'altre. S'ha dit aquí que la filosofia és simplement una, anar fent les cases consistorials, les residències o el que sigui per la tercera edat, els mòduls i les oficines turístiques, a mesura que els ajuntaments ho demanin i que les possibilitats pressupostàries ho permetin, per consegüent crec que la filosofia és molt clara. Unitats Sanitàries, a tots els ajuntaments. Reparació de cases consistorials, a tots els ajuntaments. Mòduls i oficines turístiques, allà on faci falta. Això és el que jo he volgut entendre de la intervenció del Conseller d'Hisenda. Per consegüent, crec que la postura és clara, creim que el que s'ha de fer és continuar per aquesta via, posant els recursos necessaris que facin possible fer aquestes inversions, que sabem que no es poden fer ni en dos ni en quatre anys, ho tenim clar, les possibilitats pressupostàries són petites i, per tant, nosaltres creim que és correcta la política que ha seguit el Govern i creim que aquesta és la via que ha de continuar fent.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat.
Aquesta Presidència decreta un descans de quinze minuts.

III.—1)

EL SR. PRESIDENT:

El punt següent és el relatiu a Proposicions no de Llei, tractarem en primer lloc la formulada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a la celebració d'un debat general sobre la política del Govern de la Comunitat Autònoma.

Té la paraula la Secretària de la Cambra per fer lectura d'aquesta Proposició no de Llei.

LA SRA. ENSEÑAT ENSEÑAT:

«L'absència en el Reglament Provisional del Parlament de les Illes Balears de mecanismes que garanteixin la celebració periòdica de debat sobre política general del Govern, com és normal a moltes Comunitats Autònomes; la necessitat de conèixer i debatre les

directrius de l'acció del Govern, tant en la vessant executiva com legislativa, així com la conveniència que el Parlament expressi la seva voluntat en aspectes de política general i de prioritats legislatives, impulsant l'acció del Govern motiven la presentació pel Grup Parlamentari Socialista de la següent Proposició no de Llei:

Dins l'actual període de sessions, el Parlament celebrarà un debat sobre l'orientació política general del Govern de la Comunitat Autònoma. Aquest debat es desenrotllarà segons la pràctica habitual dels Parlaments o Assemblees de les Comunitats Autònomes que anualment el celebren, i finalitzarà amb el debat i votació de les propostes de resolució que presentin els Grups Parlamentaris.»

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Secretària.

Segons acredita el Cap de Serveis Administratius de la Cambra, aquesta Proposició no de Llei té tres esmenes de substitució presentades.

Per defensar la Proposició no de Llei, té la paraula, pel Grup proponent, el Diputat Sr. Joan Francesc Triay Llopis.

Disposa de deu minuts.

EL SR. TRIAY LLOPIS:

Sr. President, Sres. i Srs. Diputats. Els debats que habitualment el Ple del Parlament celebra, sobre Proposicions no de Llei, Mocions, Interpellacions, Projectes i Proposicions de Llei, donen als Diputats pròpiament al Parlament i a l'opinió pública visions parcials i fragmentàries de l'acció política del Govern, del seu programa legislatiu i del compliment dels compromisos, de les promeses que el Govern ha assumit davant la societat i davant el mateix Parlament, davant la mateixa Cambra.

L'Estatut, en el seu article 19, estableix que el Parlament que representa el poble de les Illes Balears, entre d'altres coses, controla l'acció del Govern. Estam convençuts que seria molt saludable per a la salut política de la nostra Comunitat, per a la nostra política democràtica que, periòdicament, anualment, el Govern i el Parlament realitzassin un exercici d'anàlisi de conjunt dels problemes de la Comunitat, de visió general d'aquests problemes i de les possibles mesures, o criteris dels diferents Grups Parlamentaris, per donar-los la millor solució. Crec que seria un debat molt útil per avaluar la sintonia o discordança entre el Parlament i el Govern sobre els problemes generals.

En aquest sentit, hem anualment sol·licitat, estèrilment del Govern debats de política general o debats sectorials d'àmbit general. Així, l'any 83, el mes de desembre van sol·licitar un debat sobre política de transferències i aplicació del Fons de Compensació Interterritorial, debat que, a una pregunta posterior, deia el Conseller Sr. Soler que no es preocupassin, que se celebraria, i com deia molt bé el Sr. Alfonso, quan el Conseller diu que no ens preocupem, és realment preocupant, perquè no hem sabut res més. L'any 84, també el 10 de setembre, vam demanar un debat, una comunicació del Govern per fer un debat sobre política general, tampoc no hem tingut resposta positiva, per tant, està ja conegut i comprovat el desinterès del Govern davant aquests tipus de peticions fetes per la via que hauríem de considerar la més normal, donada la redacció actual del Reglament.

Com que el Reglament nou, el Reglament definitiu del Parlament, que pensàvem que en aquestes altures estaria ja amplíssimament redactat i aprovat, però que ja, no és que hi duquem mesos, és que ja hi duim anys, un any i mig, ara prest farem els dos anys, de redacció dels treballs en Ponència, per raons que no acaben de ser clares, aquesta lentitud, no imputable, en absolut, al Grup Socialista, més bé, crec que imputable a persones que creuen que així serveixen millor als interessos del Govern o que així eviten la possibilitat d'una reelecció de la Mesa Provisional i la seva substitució en una Mesa definitiva del Parlament, davant d'aquesta situació, no hem tingut més remei que agafar el camí més expeditiu, el camí més directe per poder fer possible aquest debat. I el camí més directe i més expeditiu és no demanar-ho al Govern, a través de demanar-li una comunicació, sinó demanar al Ple del Parlament, que sigui el propi Ple qui acordi celebrar aquest debat de política general.

Aquest debat, com deia anteriorment, tindria per objecte, tindrà per objecte, si s'aprova la Proposició Socialista confrontar els programes del Govern amb la voluntat del Parlament, comprovar el grau de compliment de compromisos i promeses i contrastar-los amb la realitat dels fets, jutjar si hi ha deficiències en la gestió del Govern, o si hi ha camps d'activitat que s'han tocat poc, veure prioritats legislatives, etc. Per tant, i com que crec que estic tractant un tema que a aquestes altures ja, potser fa un mes sí, però ara ja no és tan polèmic, i que hi pot haver un ampli acord sobre el seu contingut, el que la Proposició Socialista demana és celebrar, pròximament, un debat de política general, fer-ho segons la fórmula habitual que ho fan les Comunitats Autònomes que el celebren anualment, i que són Catalunya, País Basc, Madrid, etc., Comunitats importants, de primera línia, i que aquest debat acabi amb la presentació i votació, després del seu debat, de proposicions dels diferents Grups Parlamentaris per impulsar, per controlar el Govern.

Res més. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat.

Com he dit abans, hi ha tres esmenes vives, s'aniran examinant, cada una d'aquestes esmenes, i després de les intervencions dels seus defensors, tindrà la paraula el Grup Socialista per acceptar-les o per rebutjar-les.

Per defensar la primera esmena, té la paraula el Sr. Damià Pons i Pons, del Grup Esquerra Nacionalista-PSM.

Disposa d'un temps de deu minuts.

No, els Grups que hagin presentat esmenes, ja no fixen la posició.

EL SR. PONS PONS (Damià):

Sr. President, Sres. i Srs. Diputats.

Esquerra Nacionalista es felicita que el Grup Socialista hagi presentat aquesta Proposició no de Llei, atès que entenem, i ho hem manifestat reiterades vegades en aquesta Cambra, que és necessari donar al Parlament tota la rellevància que l'Estatut li atorga. Moltes vegades hem insistit que un dels defectes del funcionament polític d'aquesta Comunitat Autònoma és un govern que té, i la paraula no és nova, una certa al·lèrgia parlamentària. El Parlament no només hi és per controlar, en un sentit fiscalitzador i, per tant, si-

tuar un govern a la defensiva, sinó que té una funció molt més àmplia i molt més seriosa. Entenem que, després de més de dos anys de funcionament d'una cosa, que els Nacionalistes esperàvem amb moltíssim d'interès, que era gairebé la nostra raó d'existir, que era la Constitució d'un sistema d'autogovern amb un Executiu i un Parlament, després de ja un rodatge, relativament llarg, era hora de presentar un cert balanç en aquesta Cambra. Creim que la intenció, no suficientment tal vegada explicada del Grup Socialista en aquesta Proposició no de Llei, és oferir la possibilitat d'un debat en profunditat de les expectatives despertades, dels programes anunciats i de les realitzacions fetes i de les realitzacions previstes que no s'hagin pogut dur a terme. En conseqüència, creim que aquest debat és un element enriquidor de la nostra vida política, és una manera de dinamitzar el Parlament i és una manera d'oferir una visió global i crítica, de com estan les coses en aquestes Illes Balears, més de dos anys després d'exercici de l'autogovern dins el marc de la Constitució i de l'Estatut. Perquè, entenent Esquerra Nacionalista que l'Autonomia no és simplement un simple joc polític, sinó que és sobretot i per damunt de tot, una afany de servei als ciutadans de les Illes Balears i una gestió des d'òptiques polítiques diferents, lògicament, però que aspira al millorament de la nostra vida col·lectiva, de la vida dels pobles de les Illes Balears.

S'ha aconseguit aquest objectiu? Com podem fer un balanç global damunt aquest objectiu? Viuen millor els nostres ciutadans? Hem complert amb ells? Com hem de contestar a això? L'única manera és plantejar en aquesta Cambra un debat ampli, un debat en profunditat de tota la qüestió, de la qüestió global, no d'aspectes puntuals que hem debatut aquí mil i una vegades a través de Proposicions no de Llei i a través d'Interpel·lacions i altres formes parlamentàries, sinó la globalitat, la vida col·lectiva dels nostres pobles està millor, ha estat incrementada positivament, després d'aquesta gestió de Govern? O no ho hem aconseguit? I dins aquest debat no només hi ha d'intervenir el Govern, perquè d'aquesta situació en som, des d'angles diferents, responsables tots. Si qui governa no ha governat suficientment bé, o ha governat bé, perquè aquí no es predetermina res, si els que havien d'exercir una oposició, des d'òptiques polítiques distintes, des d'un nacionalisme d'esquerres o des d'un socialisme o des d'un anunciat regionalisme, han complert amb el seu paper? Aquest és el sentit de debat.

I jo voldria recordar, una vegada més, a aquest Govern, que no ha d'esperar que sigui l'oposició que li plantegi iniciatives parlamentàries, això, un govern amb sensibilitat política hauria estat una iniciativa del mateix govern, i aquí és el primer element de crítica. En segon lloc, entenem que és una iniciativa molt positiva i esperam que el dia de demà sigui al Reglament, esperam que definitiu i ràpidament aprovat d'aquesta Cambra, fer debats generals sobre la nostra vida política, perquè, com han dit també tantes vegades, hem de procurar aprendre dels que, en matèria d'autonomia, ens van molts d'anys per endavant. Aquest element de plantejar debats d'una manera periòdica sobre l'estat, diguem-li, de la Comunitat, de la Regió, o de la Nacionalitat, tant se fa, està en els Reglaments de les Comunitats més avançades. Catalunya té inclòs en el seu Reglament el desenvolupament puntual d'aquests tipus de debats i consultant els Diaris de Sessions del Parlament de Catalunya podem veure com a Cata-

lunya es du endavant un seguiment puntual i crític, i una reflexió en profunditat, des d'un govern que justifica per què ha governat així i per què no ha pogut governar d'altra manera perquè està soltès a un programa propi, però també a unes circumstàncies històriques, i com una oposició li va marcant tota una sèrie de pautes, i moltes vegades, i això s'ha de recordar, és un govern el que surt reforçat d'un debat, perquè el plantejament erroni de la relació Govern-Parlament, és que el Govern ha vengut massa vegades aquí com a un perdedor polític, no ha vengut a donar compte a la Cambra de manera àmplia, de manera segura, hem viscut una certa labor, diríem, o uns certs plantejaments de complex d'inferioritat parlamentària. I això, recordant que el Govern neix d'aquest Parlament, que aquest Parlament, de manera majoritària, mai no li ha retirat la confiança, és una actitud, francament, difícilment, presentable.

Jo voldria que, per tant, dins aquest debat, tots aquests elements es plantejassin, es desenvolupassin en profunditat, i anunciï, per tant, el nostre vot afirmatiu a la iniciativa del Grup Socialista.

Hem presentat una esmena, que es demoràs alguns dies, perquè entenem que un debat d'aquest abast és difícil que es pugui fer amb la seriositat que la qüestió demana, d'una manera tan immediata com és d'aquí a finals de mes, perquè tenim altres Comissions, tenim altres plenaris, tenim altres matèries, i aquest debat requereix un tractament monogràfic i amb espai i profunditat. Per això hem proposat la demora fins als dies 10 i 13 de desembre. I per què d'aquests tres dies? Perquè entenem, i havíem presentat una altra esmena, que després hem retirat, esperant que sigui assumida com a norma de treball i com a norma de desenvolupament del debat, que hi ha d'haver, en primer lloc, una explicació global, llarga, sistemàtica del President del Govern que ens doni la visió de la persona que té la responsabilitat de l'Executiu de les Illes Balears, i com valora la situació després de més de dos anys de gestió. Al dia següent, segon la nostra proposta, que havíem retirat, es plantejaria la visió crítica dels altres Grups Polítics, uns que des del primer dia han estat a l'oposició, i altres que li han donat un suport, com ja sabem, fluctuant; i, finalment, com preveuen altres Reglaments i com demana la Proposició no de Llei del Grup Socialista, que aquest debat, aquest amplíssim debat acabi amb la possibilitat de presentació de propostes, no per part de l'oposició, com algú ha pensat, perquè les propostes tant poden néixer del Grup que dona suport al Govern, del Grup que el suporta ocasionalment, o dels Grups que des del primer dia han estat a l'oposició. Entenem que aquest debat és un element importantíssim per a la nostra vida política, que serà positiu i, en conseqüència, esperam que obtengui la proposta del Grup Socialista el suport unànim de la Cambra.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Damià Pons.

Per defensar les esmenes del Grup Popular, té la paraula el Sr. Godino Busquets.

Per favor, Sr. Diputat, defensarà les dues esmenes a la vegada o una darrera l'altra?

Les dues Val.

Disposa d'un temps de deu minuts.

EL SR. GODINO BUSQUETS:

Sr. President, Sres. i Srs. Diputats. Ens satisfà enormement que el Grup Parlamentari Socialista, a la fi, hagi trobat la via adequada perquè es debati l'orientació política general del Govern de la Comunitat Autònoma. I estam convençuts que es desenrotllarà amb la profunditat i seriositat que el tema requereix. Després de quasi tres anys d'autogovern, es feia necessari, per als habitants d'aquestes Illes, que els Grups Parlamentaris duguéssim a terme una anàlisi exhaustiva de la filosofia que inspira, i esperem que inspirarà, la política del nostre Govern, així com també desitjam poder contrastar-la amb altres concepcions polítiques, perquè el poble conegui, per una part, l'estat actual de la nostra autonomia, i per l'altra, pugui avaluar objectivament quina és la solució, més adequada i eficaç als problemes que tenim plantejats. Realment pot ser un debat clarificador, si som capaços de posar per damunt d'aspiracions subjectives o de partit, els interessos institucionals i col·lectius, i, endemés, si sabem transmetre a l'opinió que som aquí, no només per seurens a poltrones o sortir en els mitjans de comunicació, sinó perquè l'autoresponsabilitat de legislar i gestionar adequadament la cosa pública és la finalitat primordial de la nostra tasca.

Creim que des d'aquesta tribuna treurem a llum les qüestions essencials que afecten la nostra Comunitat Autònoma, i els Partits Polítics, representats en aquesta Cambra, aportarem les torxes que facin falta per il·luminar, convenientment el camí que, pas a pas, tenim l'obligació de recórrer, encara que sigui perquè un poble no perdi l'esperança en un projecte comú inacabat i la fe en una classe política que va adquirir el compromís de dur-lo a terme. Per tot això exposat, i a l'hora de concretar la Proposició no de Llei, el Grup Parlamentari Popular ha presentat dues esmenes, la primera fixa els dies en què ha de tenir lloc el debat, ja que les expectatives creades per aquest esdeveniment parlamentari ens compromet estar a l'altària de les circumstàncies, i s'ha de donar, creim nosaltres, un temps prudencial, tant al Govern com als Grups Parlamentaris, que consideram l'indicat el contemplat a l'esmena. I la segona, atès que el Reglament Provisional del Parlament no recolleix, específicament, el desenvolupament i ordenament del debat, l'indicat per a nosaltres seria que fos el President de la Cambra, d'acord amb la Mesa i la Junta de Portaveus, qui ho fixàs. Per tant, demanaríem al Grup Parlamentari Socialista, que acceptàs les dues esmenes que hem presentat.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat.

Per acceptar o rebutjar les esmenes, té la paraula el Portaveu del Grup Socialista, el Sr. Joan Francesc Triay i Llopis.

Disposa, Sr. Triay, d'un temps de deu minuts.

EL SR. TRIAY LLOPIS:

Moltes gràcies. No serà necessari tant de temps. En primer lloc, vull dir que el que dia 17 d'octubre era possible, que era dins l'actual període ordinari de sessions celebrar aquest debat, certament en aquests moments ...

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Triay, Sr. Triay. És de ben nascuts reconèixer les equivocacions. He tengut una equivocació en el procediment, perquè no... perdoni. Estava actuant en el seu perfecte dret, llavors fixarà vostè la seva posició. Moltes gràcies.

Per acceptar o rebutjar les esmenes.

EL SR. TRIAY LLOPIS:

Sí. Per tant, moltes gràcies, Sr. President. En relació a les esmenes, i el ...

EL SR. PRESIDENT:

Sí.

EL SR. ALBERTÍ PICORNELL:

Senzillament, l'article 156 del Reglament, que diu: «La Proposició no de Llei serà objecte de debat, en el qual podrà intervenir, després del Grup Parlamentari autor d'aquesta, un representant de cadascun dels Grups Parlamentaris que hagin presentat esmenes, i a continuació, d'aquells que no ho hagin fet».

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Presentar o rebutjar l'esmena, i llavors, a continuació del Grup ...

Li correspon a vostè.

EL SR. TRIAY LLOPIS:

Vaja, per la meua part.

EL SR. ALBERTÍ PICORNELL:

Perdoni, segons el meu concepte, això és en cas d'una Moció, a cap Proposició no de Llei, el grup proponent no ha d'acceptar res, ho ha d'acceptar la Cambra. És a dir, continuaré, diu: «... un representant de cadascun dels Grups Parlamentaris que hagin presentat esmenes i a continuació d'aquells que no ho hagin fet. Una vegada concloses aquestes intervencions, la proposició, amb les esmenes acceptades pel proponent —llavors vénen acceptades pel proponent— serà sotmesa a votació».

EL SR. PRESIDENT:

Ens permet ...

EL SR. ALBERTÍ PICORNELL:

Ja s'ha fet, com sempre, la decisió de la Presidència.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Aquesta Presidència, per no fer un criteri personalista, demana un minut a la Cambra per consultar amb la Mesa.

(Pausa).

Escollida la Mesa de la Cambra, té la paraula el Sr. Triay, i després la tindrà el Sr. Albertí, en relació a la Proposició no de Llei, amb les esmenes acceptades o no acceptades.

EL SR. TRIAY LLOPIS:

Gràcies, Sr. President. Tornaré a començar. Bé, en relació a les esmenes del Grup Esquerra Nacionalista i en relació, també, a la primera esmena del Grup Popular, en relació a un canvi de la data de celebració

d'aquest debat, el primer que hem de reconèixer és que dia 17 d'octubre era possible fer-ho dins el període de sessions, com es plantejava a la Proposició, actualment, en aquest moment, seria precipitat fer aquest debat dins l'actual període de sessions i, endemés, interferiria, certament, tota la feina parlamentària que hi ha pendent i que és lògic poder resoldre abans que el període ordinari acabi, per tant, en aquest sentit, nosaltres estam d'acord a canviar el punt primer, i acceptar l'esmena del Grup d'Esquerra Nacionalista, en el sentit que se celebri entre dia 10 i dia 13 del pròxim mes de desembre. Creim que aquestes dates, permeten, per una part, no interferir, com deia, el que està ja iniciat, i, per l'altra, no demorar innecessàriament la celebració d'aquest debat.

En relació al segon apartat, creim que l'esmena del Grup Popular, realment, és una disposició reglamentària, de caràcter general, que sempre regeix, tant si consta com si no consta a la Proposició, i que té, per tant, un caràcter supletori damunt qualsevol norma reglamentària o damunt qualsevol execució d'acord del Parlament que tenguí un caràcter també reglamentari i supletori. En aquest sentit, amb el que no estam d'acord és a substituir la nostra proposta per aquesta, perquè significaria, com a mínim, d'una manera formal, renunciar un aspecte fonamental que té la proposició socialista, que són les paraules que el debat finalitzarà amb la votació de propostes de resolució que presentin els Grups Parlamentaris, cosa que no quedaria escrita si s'acceptàs la substitució del Grup Popular. Nosaltres, al que sí estariem disposats, si el Grup que ho proposa i la Mesa i el President del Parlament troba que és reglamentari, és a una transacció que suposi que l'esmena no sigui de substitució, sinó d'addició a la nostra proposta, i en aquest sentit, nosaltres l'acceptariem, i si no, mantendríem el text tal com l'hem presentat.

Moltes gràcies.

EL SR. GODINO BUSQUETS:

... tat de la Proposició no de Llei, presentada pel Grup Parlamentari Socialista.

El Grup Parlamentari Popular no té cap inconvenient a acceptar la proposta que ha fet el representant del Grup Parlamentari Socialista, en tant es convertesqui en una esmena d'addició en el segon paràgraf de la seva Proposició no de Llei.

EL SR. PRESIDENT:

El paràgraf darrer de l'article 119 diu que es podran admetre esmenes de transacció, entre les ja presentades, quan cap Grup Parlamentari no s'hi oposi. I deman a la Cambra, hi ha cap Grup Parlamentari que s'oposi que l'esmena 2a del Grup Popular vagi com a addició en el paràgraf 2 de la proposició del Grup Socialista? No.

Aleshores, s'accepta aquesta esmena de transacció. De tal manera que la Proposició no de Llei queda en el sentit que el Grup Socialista ha acceptat l'esmena presentada pel Grup Esquerra Nacionalista, quant que el debat se celebraria entre els dies 10 i 13, i que el Grup Socialista ha acceptat com a esmena de transacció afegir en el seu apartat 2 l'esmena número 2 del Grup Popular.

Així les coses, té la paraula, pel Grup Regionalista, el Sr. Jeroni Albertí.

Disposa, Sr. Albertí, d'un temps de deu minuts.

EL SR. ALBERTI PICORNELL:

Sr. President, Sres. i Srs. Diputats, Jo pens que estam, avui, en una demostració més que el nostre Parlament va adquirint una maduresa que crec que, al llarg del caminar, és quan realment podem anar millorant i essent, com he dit, més madurs. Que avui tenguem, aquí, per manca de recursos reglamentaris, aquesta Proposició no de Llei del Grup Socialista, crec que és important i crec que, ja he dit que quasi quasi no importava que vengués, perquè tothom està disposat a donar suport, i com tots sabem en aquesta Cambra, quan tots els Grups estan d'acord, els nostres vots no fan falta, però crec que l'important és que anem donant protagonisme al Parlament, perquè és allà on toca, realment, debatre els temes d'aquesta Comunitat Autònoma. Perquè el debat és permanent, tots veïm, pels mitjans de comunicació social, declaracions que es fan, contraposicions que es fan, jo crec que moltes vegades confonen els desitjos d'uns i dels altres amb les realitats, que, en definitiva hi ha, sempre creant un cert dubte de si realment el que es fa és bo, és clar que si ho diuen uns és bo, i si ho diuen els altres, no ho és, i que aquí, en el Parlament, amb el concurs de tots els Grups Parlamentaris podem arribar, amb una política constructiva, a conclusions que siguin realment positives per l'esdevenir de la nostra Comunitat Autònoma. Perquè aquí, en el Parlament, després de l'exposició que pareix que avançava el Portaveu d'Esquerra Nacionalista-PSM, que hi haurà una exposició del President, es podran, després, contrastar opinions, i possiblement ja es treguin conclusions aclaridores de com estam, d'on venim i on volem anar. I pens que, en aquest moment, després de l'anomenada crisi, que per a uns s'ha tancada i per als altres no, crec que és realment oportú.

És un canvi de situació, que jo crec que marca una etapa distinta de la que hi ha hagut fins avui, i que, a partir d'avui, es faran les coses, i és bo que tots sapiguem els programes que hi pugui haver, els projectes que hi pugui haver, tant a nivell legislatiu com a nivell de programa de Govern d'aquí a l'any 87. Perquè, si ens atenem al que publiquen els mitjans de comunicació, per declaracions i actituds, sembla que està costant a certa gent acceptar que això ha canviat, i jo pens que sí, que ha canviat, i com que ha canviat, el que hem de fer és que aquest canvi sigui positiu, tant per a la Comunitat Autònoma, com per al Govern, com per al Parlament. I no és bo, tampoc, com es veu, fins i tot, a certs mitjans de comunicació, ja fer judicis d'intencions de per què els Grups que presenten el que presenten, ho presenten, cercant uns finals que jo crec que no estan dins el cap de ningú, sinó que realment hi ha un interès col·lectiu de debatre en profunditat quina és la situació actual de la nostra Comunitat Autònoma, què és el que hauríem de fer tots, perquè això anàs millor, perquè no hi ha dubte que també hi cap, en aquest debat, amb una sinceritat que tots els Grups Polítics, representats en aquesta Cambra, hem d'assumir, hi cap també la pròpia autocrítica, sempre ens agrada donar la culpa als altres del que passa, segurament també hi ha part d'autoculpa, que tenim tots, que tal vegada, en un debat d'aquesta categoria arribarem a aclarir coses que, realment, poden ser allçonadores i fins i tot positives per al que hàgim de fer cara al futur.

Per al nostre Grup, per ventura, també és una oportunitat que agraïm, perquè, tal vegada, en la in-

tervenció d'aquest debat de la Comunitat, aconseguirem que se'ns entengui el que feim, perquè si no és així, difícilment som capaços, no d'explicar-ho, sinó que la gent ho entengui. Jo crec, per tant, que acceptat pel Grup Socialista, tant les dates on realment tindrà lloc el debat parlamentari, acceptat per tothom i consensuada aquesta Proposició no de Llei, que en realitat ens avança un poc més cap a una situació, on realment faci possible que la coincidència o discrepància dels Grups Polítics sigui dins la Cambra, que és allà on ha de ser, i que, en definitiva, això serà, jo estic segur que serà un punt de trobada de distintes opinions, de distintes maneres de pensar, de distintes criteris de com hauríem de dur les coses, lògicament derivades dels distintes programes que els Grups Polítics, representats aquí, tenim, però que al llarg d'aquest debat, i al final, haurem contribuït a establir més aquesta Comunitat Autònoma i haurem contribuït que realment per la via de l'aclariment, per la via de la participació dins el Parlament, que és allà on ha de ser, aconseguirem dues coses: revaloritzar el paper del Parlament, tenir oportunitat d'exposar criteris i, en definitiva, com més clares estiguin les coses, més segurs estarem que tots farem el possible perquè les coses vagin millor.

En aquest sentit, el nostre Grup, a pesar que, com he dit, vist l'assentiment de la resta dels Grups Polítics, no faci falta, també votarem afirmativament aquesta Proposició no de Llei.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Albertí.

Secretària, vol procedir a la lectura del text definitiu que sotmetrem a votació?

LA SRA. ENSEÑAT ENSEÑAT:

«L'absència en el Reglament Provisional del Parlament de les Illes Balears de mecanismes que garanteixin la celebració periòdica de debats sobre la política general del Govern, com és normal a moltes Comunitats Autònomes, la necessitat de conèixer i debatre les directrius de l'acció del Govern, tant en la vessant executiva, com legislativa, així com la conveniència que el Parlament expressi la seva voluntat en aspectes de política general i de prioritats legislatives, impulsant l'opció del Govern, motiven la presentació, pel Grup Parlamentari Socialista, de la següent Proposició no de Llei:

Dels dies 10 al 13 del pròxim desembre, habilitant a tal efecte les sessions extraordinàries pertinents, el Parlament celebrarà un debat sobre l'orientació de la política general del Govern de la Comunitat Autònoma. Aquest debat es desenvoluparà segons la pràctica habitual dels Parlaments o Assemblees de les Comunitats Autònomes que anualment el celebren, i finalitzarà amb el debat i votació de les propostes de resolució que presentin els Grups Parlamentaris. El desenvolupament i ordenament del debat s'ha de fixar, amb antelació pel President de la Cambra, d'acord amb la Mesa i havent oït la Junta de Portaveus».

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Secretària.

I, per tant, deman jo a la Cambra, les Sres. i Srs. Diputats que votin a favor d'aquesta Proposició no de Llei, es volen posar drets, per favor?

Queda aprovada per unanimitat.

III.—2)

Passam, per últim, al debat de la Proposició no de Llei, que va tenir entrada en el Registre General amb el número 954, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a la creació d'un servei per al trasllat de ferits i malalts greus i urgents.

Secretària, vol procedir a la lectura de la Proposició no de Llei, per favor?

LA SRA. ENSEÑAT ENSEÑAT:

«La discontinuïtat territorial de la nostra Comunitat Autònoma, així com les marcades diferències demogràfiques, entre les illes que la conformen, fan que es concentrin a Palma de Mallorca determinats serveis clínics i assistencials que pel seu alt cost és difícil que a curt i mig termini puguin ser creats, també, a les Illes Menors, els ciutadans de les quals, difícilment i amb greus costos poden accedir a ells.

Com que són molt nombrosos els casos en què ferits i malalts greus i urgents necessiten ser traslladats per poder ser atesos, i essent un greu perjudici haver de recórrer a mitjans de transport ràpid i privat, pels seus alts costos, el Grup Parlamentari Socialista presenta la següent Proposició no de Llei:

1.—Que pel Govern de la Comunitat Autònoma es dugui a terme, amb la major brevetat possible, un estudi sobre la creació d'un servei públic per al trasllat de malalts i ferits greus i urgents entre les Illes i entre aquestes i la península.

2.—Que l'esmentat estudi sigui traslladat pel seu coneixement a aquest Parlament, així com als Consells Insulars.

3.—Que una vegada acabat l'esmentat estudi, es procedesqui a la creació del servei a la major brevetat possible».

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Secretària.

No s'ha presentat cap esmena, sis hores abans, segons acredita el Cap de Serveis Administratius, per tant, es tracta d'una Proposició no de Llei, sense esmenes.

Per defensar aquesta Proposició no de Llei, té la paraula el Sr. Gómez Sabrido.

EL SR. GÓMEZ SABRIDO:

Gracias, Sr. Presidente. Sres. Diputados. La necesidad de comunicación humana, por razones familiares o de otras múltiples causas, es un hecho que ha hecho, en gran parte, que los seres humanos hayan procurado, por unos medios o por otros, establecer estas comunicaciones, cuando nos han separado ríos, hemos hecho puentes, cuando nos separan distancias, hacemos caminos, abrimos túneles, si es necesario, en las montañas, y hemos comunicado por mar, a través de los barcos. Hoy día, el transporte aéreo ha venido a facilitar y a hacerse popular en este sentido, y a facilitar y agilizar y crear gran comodidad en las comunicaciones de todo tipo.

Por otro lado, si hay una urgencia que se puede considerar importante, donde un transporte aéreo esté justificado, es fundamentalmente una urgencia de tipo médico, esto es, todas las urgencias que surgen en los estados de enfermedad grave y aguda, en los estados de heridos graves y que necesitan una asistencia inmediata, de la cual puede depender en gran parte su vida,

su integridad física o su situación psíquica posterior, en caso de traumatismo craneal.

En nuestras islas, Palma ocupa naturalmente la cabeza de todo el Archipiélago Balear y, por tanto, de una forma lógica y natural, como ocurre en cualquier parte, los centros hospitalarios principales y mejor dotados están instalados en Palma capital. También en las islas menores existen hospitales dotados de medios suficientes para la atención normal y ordinaria en estas islas menores, lo que ocurre es que no sería en ningún caso rentable ni razonable tener equipos de diferentes especialidades, por ejemplo, neurocirugía, cuidados intensivos pediátricos o neo-natales, de cirugía cardíaca, en que trabajarían excepcionalmente, trabajarían pocas veces al año, se aburrirían, en una palabra, perderían hasta la habilidad, y, por otro lado, económicamente no sería nunca rentable. Por lo tanto, es normal que estén estos centros y estos medios instalados en Palma, incluso en Palma hay servicios, que se necesitan muchas veces, como atención a grandes quemados, neurocirugía, que no se dispone completamente y hay que evacuar a otras ciudades del continente, como pueden ser Valencia o Barcelona.

Los medios y personal y aparataje, pues, ocurre lo que estábamos diciendo, no compensaría en ningún punto.

Actualmente, existen unos medios de transporte para solucionar y paliar estos problemas que son, en principio, el SAR, el Servicio Aéreo de Rescate, que no es un servicio adaptado, naturalmente, al transporte de enfermos, ni de heridos, porque tiene muchas deficiencias en este aspecto, no es un transporte limpio, en el sentido médico de la palabra, el vuelo no va presuavizado al avión, tiene grandes vibraciones, tanto que a veces, en el transporte, ha sido imposible aplicar ciertas medicaciones a enfermos o pacientes que trasladaban, que necesitaban esas medicaciones durante el camino, porque realmente la vibración es intensa, no va presuavizado, como digo, el clima dentro es incómodo, los ruidos también y, por otro lado, es un servicio que no es propiamente un servicio médico, hay que pedirlo a la autoridad gubernativa, abriendo un puente a través de Gobernadores, Delegados del Gobierno, con solicitud a Madrid y autorización, y un inconveniente también importante, es que no transporta nunca enfermos infecto-contagiosos, a lo cual se niega absolutamente. Por otro lado, no es nada barato, un transporte entre una isla menor y Barcelona, por ejemplo entre Mahón-Barcelona, puede llegar a costar 300.000 Ptas., lo cual es una cantidad bastante elevada.

En los vuelos regulares se trasladan también enfermos, que vienen ocupando una camilla, con lo cual se cogen cuatro asientos, más los acompañantes, más médico y enfermera, si es necesario, van mezclados con el resto de las personas que vuelan en el vuelo regular y en unas condiciones que tampoco son razonables, por otra parte, también exigen, las Compañías Aéreas, que un médico, el que envía el enfermo, firme que aquella enfermedad no es infecto-contagiosa, que no hay peligro para los pasajeros, que no pueden pasarle peligros durante el vuelo al propio paciente, al propio enfermo, y que si hubiera peligros o inconvenientes para los pasajeros o para el propio enfermo, el responsable sería el médico que lo firma, lo cual hace que muchos médicos, claro, se resistan a poner su firma en semejante documento. Luego existen unos vuelos, de una compañía privada, que realizan vuelos

con un avión acondicionado debidamente, y este avión sí, acondicionado como un avión ambulancia, pero no es un servicio público, evidentemente, es un servicio privado, que tiene un afán de lucro justificado y razonable, y que, por otra parte, ha habido períodos y tiempo, desde que esto funciona, en que no ha sido utilizable, no ha sido operativo porque el avión estaba en reparaciones o por otros motivos, de revisiones que ocurren, y que han ocurrido en este avión.

Por lo anterior, creo que, con un concepto moderno de los servicios públicos, se impone que la Comunidad Autónoma asuma la creación de un servicio aéreo de transporte de enfermos, heridos graves, de urgencias, en una palabra, y que este transporte se pueda realizar con pequeños aviones que podrían existir uno o dos, emplazados en las islas menores, o bien con base en Palma de Mallorca, y yendo allá fácilmente, en poco más de media hora, en tres cuartos de hora pueden situarse en esos aeropuertos, y plantearnos también, por una vez, que la isla de Formentera, por menor población que tenga, habría que plantearse acondicionar algún tipo de terreno de aterrizaje, no voy a decir un aeropuerto, hay países donde se han adaptado tramos de carretera rectos, con un acondicionamiento que ha disminuido grandemente el costo, no es la creación de un aeropuerto, con un servicio mínimo de personas atendiendo una radio equipada, que puedan turnarse y dar un servicio, en caso de que se les llame, o a través del ayuntamiento, otros tipos de servicios públicos, y cortan esa carretera, aterrizan los aviones, se desvían a un pequeño terreno de aparcamiento y bueno, vuelven a despegar, no serían tantos, tampoco, los aviones y las veces que aterrizasen en Formentera.

Por todo lo anterior y porque creo, Sres. Diputados, que el dinero está muy bien cuando se gasta, el dinero no tiene otra función, sino gastarlo, esta Comunidad tiene gastos, muchas veces que me parecen mucho menos justificados que el gasto que podría hacer en una función social y de una repercusión humana, como tiene, y una necesidad tan imperiosa. Vivimos en un archipiélago, tenemos unas ventajas por vivir aquí, de satisfacción de mucho tipo, pero al mismo tiempo tenemos unas servidumbres, servidumbres que creo que tenemos que asumir, y como a esas servidumbres tenemos que asumir las, las ventajas nos pueden servir para gastar estas servidumbres. Pero, por otro lado, puede ocurrir que nos encontrásemos con la sorpresa, después de un estudio bien hecho, que este servicio, dado a un coste relativamente razonable beneficiando a la población, surtiéndose de enfermos de la Seguridad Social, de enfermos de la Beneficiencia, a un costo justo, a un precio justo y no lucrativo, pudiese, no sé, incluso gravoso o incluso hasta gratuito, salir en los presupuestos de la Comunidad Autónoma. Y ésa sí sería una sorpresa agradable, pero si hubiera, por otro lado, que pagar un costo, bueno, señores, pues hay que pagarlo, queremos vivir en unas condiciones y debemos modernizarnos, adaptarnos a ellas, y si hay que pagar el costo, pues se paga, no queda más remedio.

Por todo lo anterior, espero que sea bien acogida la Proposición y espero su voto favorable.

Nada más, Sr. Presidente.

EL SR. PRESIDENT:

Muchas gracias, Sr. Diputado.

Grups que vulguin intervenir?

Pel Grup Regionalista, pel Grup Popular, Pel Grup Regionalista, té la paraula el Sr. Antoni Roses Juaneda.

Disposa d'un temps de deu minuts.

EL SR. ROSES JUANEDA:

Sr. President, Sres. i Srs. Diputats. Quan vàrem llegir el text de la Proposició no de Llei del Grup Socialista, la primera impressió era que, almenys, els punts 1 i 2 es podien acceptar, ja que sempre és bo conèixer les necessitats que les Illes tenen, avaluar el seu cost i veure la viabilitat de solucions. Quan entram a analitzar el punt tercer, tira per baix totes aquestes primeres impressions i ens du, inevitablement, al convenciment que és totalment desaconsellable dur endavant i acceptar aquesta Proposició no de Llei. Per suposat, ho argumentaré, perquè si no, no tendria cap solidesa ni cap pes.

Bé és ver que a les Illes falta un servei d'aquest tipus, no és que hi falti, és que és imprescindible, és un dels inconvenients de la insularitat, ja ho ha dit el Sr. Gómez Sabrido i, per un altre costat, analitzant i observant el panorama, tenguem en compte que, en aquest moment, hi ha una companyia, privada, que està funcionant a ple rendiment, amb eficàcia i que, fins avui, no tenim notícia de queixes o deficiències. Jo no sé si el Grup Socialista, en aquesta ocasió, s'ha precipitat un poc, ha dut aquesta Proposició no de Llei d'una manera un poc lleugera, no crec que s'hagi aturat a avaluar el cost i el que suposaria muntar aquesta infraestructura, aquest aparell, no crec que ho hagi fet.

Les necessitats anuals de Balears en aquests tipus de trasllats urgents, greus, malalts greus, urgents, etc., es calcula tenim tres anys d'experiència, en 250 hores de vol anuals, 250 hores de vol anuals. I aquest any passat s'han sol·licitat 6 serveis concrets, un per part de l'Ajuntament de Palma, un per part del Govern Balear, i quatre per part de Menorca. Obviaré el nom dels malalts, perquè no és el moment ni fa falta. En definitiva, després hi ha peticions de l'INSALUD i d'alguns particulars, pràcticament inexistents. Però, sense entrar en el fons de la qüestió o en el tema de a qui correspon pagar aquests serveis o qui és el sol·licitant, sense entrar en aquest tema, el que sí afirm és que la totalitat dels serveis, és a dir, per cobrir les necessitats que les Illes Balears tenen en matèria d'aquests trasllats, anualment costa un poc lleugerament per baix dels 30 milions de pessetes, amb 30 milions manco, queden coberts tots els serveis que les Illes necessitin, entre illes i illes-península.

Suposem, per un moment, que la Comunitat Autònoma adquireix un aparell, prenguem com a exemple un «Turbo Comander» que estan operant actualment en les companyies privades, 2 milions de dòlars de cost, confirmat ahir per tèlex, 2 milions de dòlars, al canvi de 161 Pts., suposa 322 milions de pessetes, cost inicial d'inversió. El Sr. Gómez Sabrido ha mencionat, també la hipotètica possibilitat de dos aparells, serien 644 milions de pessetes d'inversió inicial. Si entram molt per damunt a avaluar els costos de manteniment d'aquesta infraestructura, tenim que, parlem d'un aparell, la hipotètica adquisició d'un aparell, així per damunt, sense comptar interessos, per fer via, 10 anys d'amortització, malgrat la vida sigui més llarga, però tampoc no compt interessos i tal, 300 milions, deu anys, són 32 milions anuals. Les assegurances, les asseguran-

ces de les companyies particulars, avions petits i tals, són el triple de cars que els altres, perquè tenen un risc, no tenen una cobertura tècnica tan sofisticada com la de les companyies grans, i el cost anual és del 10 % del preu d'adquisició de l'aparell, 32 milions més anuals. És un servei de 24 hores, perquè si a la nit tanquen, no té raó d'existir, i per un servei de 24 hores, per sostenir un aparell necessiten tres pilots, tres co-pilots, tres tècnics, tres metges, tres ajudants tècnics sanitaris, personal d'ambulància, personal de llimpiesa, 3 coordinadors i un enginyer. L'enginyer és discutible, la plaça d'enginyer, és l'única. Tirant per baix, 40 milions de pessetes de cost fix, despeses fixes. Després tenim els costos variables, manteniment, revisió, conservació, que els aparells cada 100 hores han d'anar a una revisió, el que suposa 2 ó 3 revisions per any, i no duren 2 i 3 hores. Aquestes revisions són de motors, hèlices, cascós, etc., i d'acord amb les 250 hores de vol anuals que les Balears necessiten, equivaldria a 38.000 Pts. hora/vol. Combustible, el tipus de combustible «jet A-1», 41'50 Pts., hora/vol, 28.000 Pts. de combustible. Despeses d'aeroport, «haerling», aterratge, aerocontrol, etc. 40.000 Pts. hora/vol. Tenim de costos variables, 26 milions i mig, que unit a les tres partides esmentades de personal, assegurances i amortització ens du a 130 milions de pessetes anuals, un aparell, el Sr. Gómez Sabrido, perdoni que reiteri, ha mencionat la possibilitat de dos aparells, serien 260 milions de pessetes anuals.

Em diguin vostè, com podem donar nosaltres suport a una inversió, a una acció que suposa 130 ó 260, alternativament, milions de pessetes anuals, quan en aquests moments les necessitats de les Illes Balears queden cobertes amb una despesa de 30, no arriba a 30, milions de pessetes anuals.

Si bé és ver que aquesta companyia, com ha dit el Sr. Gómez Sabrido, que actualment opera, dona servei a altres peticions i, a un moment donat, i pareix manca d'un aparell, però és que ara n'hi ha dos operant, actualment n'hi ha dos operant. Nosaltres creim que els serveis públics, endemés, com a agravant, encara, xocam frontalment quan sentim «serveis públics» desgraciadament no sempre són garantia de qualitat en el servei, sinó més bé tot el contrari, aquesta és la nostra opinió, per tant, creim que això és ficar-nos en un muntatge que el Govern faria un gran error en fer-ho, ja que tenim aquests costos monstruosos davant un cost relativament moderat amb un servei eficaç. Vull aclarir a aquesta Cambra, no fos cosa que se'm mal interpretàs, que si aquest servei no existís, el Grup Regionalista li donaria suport incondicional malgrat el cost fos el doble o el triple, per suposat, però tenim una realitat, i és un servei que existeix. Mentre ens surti més econòmic i amb un servei, presumiblement, més bo, no ho canviem. deixem que els habitants de les Illes disposin d'aquests avantatges, d'aquests serveis que existeixen actualment.

Una de les nostres obligacions, entre d'altres, és administrar correctament les despeses, inversions que es fan a aquesta Comunitat, el Grup Regionalista, ni ara mai, en aquests tipus de Proposicions no de Llei, donarà suport.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat.

El Sr. Cosme Vidal té la paraula.

Disposa, Sr. Diputat, d'un temps de deu minuts.

EL SR. VIDAL JUAN:

Gràcies, Sr. President. Sres i Srs. Diputats. En relació a aquesta Proposició no de Llei formulada pel Grup Parlamentari Socialista, sobre creació d'un servei de trasllat de ferits i malalts greus i urgents, hem de dir que, en primer lloc, voldríem fer unes consideracions, bé, tal vegada, hauria d'aclarir que els malalts sempre són urgents, que és el servei urgent, no sé si ho he llegit bé, però voldria fer, d'entrada, unes observacions i, en primer lloc, dir que coincideix plenament amb l'exposició que ha fet el Portaveu del Grup Regionalista, en el sentit, en primer lloc, que si aquest servei ja, d'alguna manera, no es prestàs, li hauríem de donar suport, costàs el que costàs. Precisament jo, a títol personal, no discutiré la necessitat exposada, perquè jo he estat beneficiari i usuari d'aquest servei, ara fa precisament un any.

En el que no estam d'acord és en la forma de plantejament i, per tant, no podem donar suport a aquesta Proposició no de Llei, i aclarint més, amb el que, torn a repetir, coincidim totalment amb el Grup Regionalista, és que no podem, aplegant, donar suport a una Proposició no de Llei, malgrat sigui una recomanació, una cosa no vinculant pel Govern, que suposi un dispendi injustificat, com seria el que es derivaria de dur endavant aquesta proposta. Com el Grup Regionalista, nosaltres deim que segons els punts 1 i 2, veníem a acceptar-los, però precisament perquè l'estudi, com intentaré demostrar, ja està fet, però el punt tercer de la creació d'aquest servei a càrrec del Govern de la Comunitat Autònoma o de la Comunitat Autònoma és el que no podem acceptar.

Jo afegiria alguna cosa més, que no ha dit el representant del Grup Regionalista, perquè si no, francament, no importaria intervenir, però és que a partir de l'1 de gener, previsiblement, l'INSALUD es farà càrrec, no només del que es refereix a la Seguretat Social, sinó d'acord amb la nova Llei de Sanitat, fins i tot, dels casos de beneficència, i que, per tant, 100 % estarà aquest servei a càrrec de l'INSALUD. Dit això, hem de dir també, que l'evacuació de malalts i accidents greus amb caràcter urgent, en els centres hospitalaris, essencialment en els millors dotats que hi ha, naturalment, a Palma, topen amb dificultats derivades de la insularitat, fonamentalment, i per això, la Conselleria de Sanitat i Seguretat Social, segons ens consta, des de fa temps, ha vingut a estudiar la possibilitat de cobrir aquests serveis d'urgència per atendre aquesta problemàtica concreta.

En primer lloc, hem de dir que existeix un autèntic buit legal sobre la matèria a nivell de Govern Central i que, en base a criteris de jurisprudència constitucional, resultaria, fins i tot, problemàtica, la legalitat de promulgació a nivell autonòmic d'aquesta normativa.

Per això, la Conselleria de Sanitat i Seguretat Social, ens consta, repetesc, preocupada per aquest servei des de les illes menors a Palma, sobretot, i fins i tot, des d'aquest territori insular a la península, en el seu cas, ha vingut orientant els seus estudis sobre l'evacuació indicada, fonamentalment, cap al medi de transport aeri, mitjançant helicòpters que poguessin, fins i tot, col·laborar amb altres missions d'atenció i assistència urgent, com en casos de rescat. En aquest

sentit s'han analitzat els diferents mitjans que existeixen ja en aquesta Comunitat Autònoma, i que no són altres que el del servei del SAR, el del vols regulars de les distintes companyies aèries, i els avions ambulància, i ho dic amb plural, perquè em consta que és més d'un, pertanyents a una empresa privada.

Endemés d'això, s'han contemplat tres possibilitats bàsiques, i s'han arribat, o sigui, la utilització dels serveis del SAR, la creació d'un servei propi, com es demana, mitjançant l'adquisició de material i muntatge de tota la infraestructura necessària i la creació d'un servei propi, però en gestió mitjançant el concert amb entitats o institucions públiques o privades que comptassin amb els mitjans instrumentals adequats per a la prestació del servei. Les conclusions han estat les següents: Pel que es refereix al SAR, consta a tothom, i ja dic jo que tenc experiència al respecte, la disposició a tots els nivells d'absoluta voluntat de cooperació, però hem de tenir en compte que les Forces Armades, en la seva organització nacional de rescat aeri, sobretot, tenen obviament unes funcions militars de caràcter prioritari i podria resultar problemàtica la cooperació d'aquest servei, en alguns casos. La creació d'un servei propi és, evidentment, inviable, jo no repetiré aquí les xifres, molt estudiades, que ha donat el representant del Grup Regionalista, només és que les meves xifres es referien a helicòpters en lloc de «Comanders», crec que és el tipus d'avió que ha proposat, i ens anam, de totes maneres, a unes xifres que superen, per dos aparells, els 400 milions de pessetes anuals, perquè hem de tenir en compte, com ha dit molt bé, que fan falta mecànics de terra, equips de pilots que cobresquin les 24 hores del dia, despeses de combustible, despeses de permisos de vol, assegurances, revisions obligatòries cada cert número d'hores, etc. Per últim, s'han recaptat informes de les diverses i escasses empreses que, a aquest respecte, funcionen al nostre país, amb l'objecte de poder determinar la viabilitat d'aquesta tercera via de solucions possibles previstes, i aquí he de dir que, contràriament al que es diu a la Proposició no de Llei, que diu que essent un greu perjudici haver de recórrer a mitjans de transport ràpid i privat pels seus alts costos, hem de dir que, segons ens consta, per aquest estudi de la Conselleria de Sanitat, el cost no supera els 20 milions de pessetes anuals fixos, més un cost addicional per hora de vol al voltant d'unes 50.000 Pts., amb la qual cosa aquestes xifres coincideixen amb les que ha exposades el Portaveu del Grup Regionalista.

Pel que respecta al nostre país en general, s'ha de ressaltar, com he dit abans, que aquesta qüestió que és debat a la Proposició no de Llei, és una clara qüestió compresa en el cas de l'assistència sanitària, que avui està gestionada i el seu càrrec, en més d'un 90 % per l'Institut Nacional de la Salut, i que molt probablement quan entri en vigor la Llei General de Sanitat, haurà d'atendre i estendre la seva gestió, per tant, aquest organisme, en els casos que avui atén la beneficència pública.

Per tot això, hem de dir, també, o endemés de tot això, que l'Institut Nacional de la Salut, que el que concerneix a aquest organisme, mai en aquest important apartat, com es debat avui aquí, de l'assistència sanitària, ni aquí ni a les Illes Canàries ni a cap lloc d'Espanya, i per cert respecte de les Illes Canàries hem de dir que recentment, per a les Canàries es va sol·licitar un avió ambulància, precisament, de Balears,

ho deim com a cosa curiosa, però ens consta, ni a cap lloc d'Espanya, ni, pel que respecta a l'evacuació mitjançant transport aeri, ni tan sols en l'evacuació mitjançant transport terrestre, en cap cas, repetesc; aquesta entitat, l'INSALUD, gestora, ha realitzat el servei mitjançant gestió directa. Fins i tot, en alguna, no vull dir que no s'hagin donat casos, en alguna Comunitat Autònoma, Andalusia, però no és l'INSALUD, es va intentar aquesta gestió directa pel citat organisme, de l'INSALUD, naturalment, però, una volta que es va transferir la competència en aquesta Comunitat Autònoma, s'ha desistit d'aquesta gestió.

Finalment, hem de dir que, en conclusió, que l'atenció necessària, que es necessita per a aquesta qüestió, endemés de la quantitat de mitjans, també hem de pensar en la seva qualitat, i això és qüestió de prestar-ho a qualsevol cost, si no hem de complir, indubtablement, determinats requeriments. Tot això, dins el que he exposat abans, perquè, com he dit, si aquest servei ja no es pogués prestar, hauríem de crear-lo, però, en aquest cas, crec que ha d'imperar la filosofia que la complementarietat de l'empresa pública amb la privada es pot assumir, però no la subsidiarietat.

Per tot això, repetim, que nosaltres no donarem suport a aquesta Proposició no de Llei.

Moltes gràcies, Sr. President, Sres. i Srs. Diputats.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat.

I passam, ...

Sí, per contradiccions. Cinc minuts.

EL SR. GÓMEZ SABRIDO:

Gracias, Sr. Presidente. Contradicciones, en realidad, réplica.

EL SR. PRESIDENT:

No, no hay réplica. No, por contradicciones, o si no, no.

EL SR. GÓMEZ SABRIDO:

Bien. Por contradicciones.

EL SR. PRESIDENT:

Concrete las contradicciones, por favor.

EL SR. GÓMEZ SABRIDO:

Sí. Me parece que se ha dicho que el costo, el cual para mí es discutible, esos datos habría que contrastarlos, precisamente, si se solicita un estudio a fondo en el cual podamos intervenir todos, en este estudio sería la manera de contrastar estos costos, y estudiarlos, hay diferentes ofertas, hay diferentes tipos de aviones, todo es discutible, que pueden dar la misma utilidad.

De todas maneras, no creo que pueda ser tan caro este servicio, como nos dicen que es, porque si fuese así, verdaderamente, la Compañía que hoy se ocupa estaría regalando dinero, porque el costo parece un costo casi insostenible.

Por otro lado, nosotros, lo que verdaderamente discutimos y mantenemos, primero que se haga un estudio, y segundo, siempre estaremos a favor que una asistencia pública, sanitaria, en la cual los medios de transporte de estos pacientes, que forman parte de esa asistencia, sean fundamentalmente, medios también públicos, y como tal, así lo defenderemos.

